

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2013/55/EL,

20. november 2013,

millega muudetakse direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta ning määrust (EL) nr 1024/2012 siseturu infosüsteemi kaudu tehtava halduskoostöö kohta (IMI määrus)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 46, artikli 53 lõiget 1 ja artiklit 62,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiviga 2005/36/EÜ (kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta) ⁽³⁾ konsolideeriti vastastikuse tunnustamise süsteem, mis algselt põhines 15 direktiivil. Kõnealuse direktiivi kohaselt tunnustatakse teatavaid kutsealasid ühtlustatud minimaalsete koolitusnõuete alusel automaatselt (sektoraalsed kutsealad); see on haridust tõendavate dokumentide ja töökogemuse tunnustamise üldsüsteem. Direktiiviga 2005/36/EÜ on kehtestatud ka teenuste vaba osutamise uus süsteem. Tuleks meenutada, et liidu kodanike kolmandast riigist pärit pereliikmetele võimaldatakse võrdne kohtlemine vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivile 2004/38/EÜ (mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil) ⁽⁴⁾. Kolmandate riikide kodanikke koheldakse võrdselt ka seoses diplomite, tunnistuste ja muude kutsekvalifikatsioonide tunnustamisega asjaomaste siseriiklike menetluste kohaselt vastavalt konkreetsetele liidu õigusaktidele, nt pikaajalisi elanikke, pagulasi, sinise kaardi omanikke ja teadlasi käsitlevad õigusaktid.

(2) Oma 27. oktoobri 2010. aasta teatises „Ühtse turu akt. Kaksteist vahendit majanduskasvu edendamiseks ja usalduse suurendamiseks „Üheskoos uue majanduskasvu eest“” osutas komisjon vajadusele ajakohastada kõnealuses valdkonnas liidu õigust. Euroopa Ülemkogu toetas sellist ajakohastamist oma 23. oktoobri 2011. aasta järeldustes ning kutsus Euroopa Parlamenti ja nõukogu üles saavutama poliitilist kokkulepet direktiivi 2005/36/EÜ läbivaatamise osas 2012. aasta lõpuks. Samuti kutsus Euroopa Parlament oma 15. novembri 2011. aasta resolutsioonis (kutsekvalifikatsioonide direktiivi (2005/36/EÜ) rakendamise kohta) ⁽⁵⁾ komisjoni üles esitama ettepanekut. 27. oktoobril 2010. aastal avaldatud 2010. aasta aruandes ELi kodakondsuse kohta „ELi kodanike õigusi piiravate takistuste kõrvaldamine” rõhutatakse vajadust vähendada kutsekvalifikatsioonide tunnustamisega kaasnevat halduskoormust.

(3) Valitsuse ametliku aktiga ametisse nimetatud notarid tuleks direktiivi 2005/36/EÜ kohaldamisalast välja jätta, arvestades, et kutsealale juurdepääsu ja sellel tegutsemist reguleeriv kord, mida nende suhtes kohaldatakse, on spetsiifiline ja liikmesriigiti erinev.

(4) Et tugevdada siseturgu ja edendada kutsetöötajate vaba liikumist ning tagada samas kutsekvalifikatsioonide tõhusam ja läbipaistvam tunnustamine, annaks Euroopa kutsekaart lisandväärtust. Kõnealune kaart oleks kasulik eelkõige ajutise liikuvuse ja tunnustamise hõlbustamiseks automaatse tunnustamise süsteemi raames, samuti selleks et edendada üldsüsteemi alusel lihtsustatud tunnustamisprotsessi. Euroopa kutsekaardi ülesanne on lihtsustada tunnustamisprotsessi ja suurendada kulutasuvust ning tõhustada tegevust, millest saaks kasu kutsetöötajad ja pädevad asutused. Euroopa kutsekaardi kasutuselevõtmisel tuleks arvestada asjaomase kutseala esindajate seisukohti ning eelnevalt tuleks hinnata selle sobivust asjaomase kutseala kontekstis ja selle mõju liikmesriikidele. Kõnealune hindamine tuleks vajaduse korral viia läbi koos liikmesriikidega. Euroopa kutsekaart tuleks välja anda kutsetöötaja taotluse alusel pärast vajalike dokumentide esitamist ja pädevate asutuste vastavate kontrollimenetluste lõpetamist. Tegevuse alustamiseks välja antud Euroopa kutsekaarti tuleks pidada tunnustamisotsuseks ja käsitleda nagu mis tahes muud tunnustamisotsust vastavalt direktiivile 2005/36/EÜ. See ei peaks asendama konkreetsele kutsealale juurdepääsuks vajalikke registreerimisnõudeid, vaid pigem neid täiendama. Euroopa kutsekaarti ei ole vaja kehtestada juristi elukutse jaoks, kuna seal on kutsekaart juba kasutusel vastavalt süsteemile, mis

⁽¹⁾ ELT C 191, 29.6.2012, lk 103.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 9. oktoobri 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 15. novembri 2013. aasta otsus.

⁽³⁾ ELT L 255, 30.9.2005, lk 22.

⁽⁴⁾ ELT L 158, 30.4.2004, lk 77.

⁽⁵⁾ ELT C 153 E, 31.5.2013, lk 15.

kehtestati nõukogu 22. märtsi 1977. aasta direktiiviga 77/249/EMÜ (õigusteenuste osutamise vabaduse tulemuslikuma elluviimise kohta) ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiiviga 98/5/EÜ (millega hõlbustatakse alalist tegutsemist advokaadi kutsealal muus liikmesriigis kui see, kus omandati kutsekvalifikatsioon) ⁽²⁾.

(5) Euroopa kutsekaardi toimimist peaks toetama siseturu infosüsteem (IMI), mis loodi määrusega (EL) nr 1024/2012 (siseturu infosüsteemi kaudu tehtava halduskoostöö kohta) ⁽³⁾. Kutsekaart ja IMI peaksid aitama suurendada pädevate asutuste vahelist koostööd ja usaldust, kõrvaldades pädevate asutuste kattuva haldustöö ja tunnustamismenetlused ning muutes süsteemi kutsetöötajate jaoks läbipaistvamaks ja kindlaks.

(6) Taotlemisprotsess ja Euroopa kutsekaardi väljaandmine peaksid olema selgelt struktureeritud ning sisaldama taotleja jaoks kaitsemeetmeid ja vastavat edasikaebeõigust. Rakendusaktidega tuleks täpsustada tõlkimise nõuded, samuti taotleja suhtes kohaldatavate tasude maksimise viisid, nii et IMI töökorraldust ei katkestataks ega takistataks ning ei tekiks viivitusi taotluse menetlemisel. Tasude suurus on liikmesriikide otsustada. Liikmesriigid peaksid siiski teavitama komisjoni kehtestatud tasude suurusel. Euroopa kutsekaart ja sellega seotud töökorraldus IMI raames peaksid tagama säilitatud andmete terviklikkuse, autentsuse ja konfidentsiaalsuse ning hoidma ära ebaseaduslikku ja volitamata juurdepääsu neis sisalduvale teabele.

(7) Direktiivi 2005/36/EÜ kohaldatakse üksnes kutsetöötajate suhtes, kes soovivad teises liikmesriigis töötada samal kutsealal. Mõnel juhul erineb kutseala raames teostatava tegevuse ulatus vastuvõtvast liikmesriigis päritolu-liikmesriigis teostatava tegevuse ulatusest. Kui erinevused tegevusvaldkondade vahel on nii suured, et kutsetöötajad peaksid puudujääkide korvamiseks läbima täieliku haridus- ja koolitusprogrammi, ning kui kutsetöötaja seda taotleb, peaks vastuvõttev liikmesriik sellises eriolukorras andma osalise juurdepääsu. Siiski peaks ülekaaluka avaliku huvi korral, mille on määratlenud Euroopa Liidu Kohus oma kohtupraktikas seoses Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 49 ja 56 ning mis võib edaspidi muutuda, olema liikmesriigil võimalik osalisest

juurdepääsust keelduda. Eriti võib see puudutada tervisevaldkonna kutsealasid, mis seonduvad rahvatervise või patsientidele tagatava ohutusega. Osalise juurdepääsu andmine ei tohiks piirata sotsiaalpartnerite õigust organiseeruda.

(8) Kui kutseala ei ole päritoluliikmesriigis reguleeritud, tuleks vastuvõtva liikmesriigi tarbijate kaitse huvides ajutise ja episoodilise teenuste osutamise suhtes kohaldada kaitsemeetmeid, eelkõige nõuda vähemalt üheaastast töökogemust viimase kümne aasta jooksul enne teenuse osutamist. Hooajalise tegevuse puhul peaks liikmesriikidel olema võimalik teostada kontrolli selle üle, kas nende territooriumil osutatavad teenused on ajutised ja episoodilised. Selleks peaks vastuvõtval liikmesriigil olema võimalik nõuda kord aastas teavet oma territooriumil tegelikult osutatud teenuste kohta juhul, kui teenuse osutaja ei ole sellist teavet juba vabatahtlikult esitanud.

(9) Rahvatervist ja ohutust mõjutavate reguleeritud kutsealade puhul on liikmesriikidel direktiivi 2005/36/EÜ kohaselt võimalik kontrollida teenuse osutaja kutsekvalifikatsiooni enne teenuste esmast osutamist. See on põhjendanud õiguslikku ebakindlust, sest vajadus sellise eelneva kontrolli järele on jäetud pädeva asutuse otsustada. Õiguskindluse tagamiseks peaksid kutsetöötajad kohe alguses teadma, kas kutsekvalifikatsiooni eelnev kontroll on vajalik ja millal vastav otsus tehakse. Igal juhul ei tohiks teenuste vaba osutamise kontekstis teostatava kutsekvalifikatsiooni eelkontrolli tingimused olla rangemad kui asutamiseeskirjade kohaselt. Juhul, kui tegemist on rahvatervist või ohutust mõjutavate reguleeritud kutsealadega, ei tohiks direktiivi 2005/36/EÜ sätteid piirata liikmesriikide võimalust kehtestada kohustuslik kutsetegevuse kindlustus vastavalt eeskirjadele, mida kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2011. aasta direktiivi 2011/24/EL (patsiendiõiguste kohaldamise kohta piiriüleises tervishoius) ⁽⁴⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ (teenuste kohta siseturul) ⁽⁵⁾ alusel.

(10) Kutseharidus- ja koolitussüsteemid on osutunud kasuliku vahendiks, millega tagada noorte tööhõive ja võimaldada sujuvat siirdumist koolist tööellu. Seepärast tuleks direktiivi 2005/36/EÜ läbivaatamisel nende eripära täies ulatuses arvesse võtta.

⁽¹⁾ EÜT L 78, 26.3.1977, lk 17.

⁽²⁾ EÜT L 77, 14.3.1998, lk 36.

⁽³⁾ ELT L 316, 14.11.2012, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 88, 4.4.2011, lk 45.

⁽⁵⁾ ELT L 376, 27.12.2006, lk 36.

- (11) Selleks et tunnustamismehhanismi üldsüsteemi alusel kohaldada, on vaja siseriiklikud haridus- ja koolituskavad rühmitada eri tasemete vahel. Need tasemed luuakse ainult üldise tunnustamise süsteemi tarbeks ning need ei peaks mõjutama siseriiklikku hariduse ja koolituse korraldust ega liikmesriikide pädevust antud küsimuses, sealhulgas liikmesriikide poliitikat Euroopa kvalifikatsiooniraamistikuga rakendamiseks. Euroopa kvalifikatsiooniraamistik on vahend, mille eesmärk on suurendada kutsekvalifikatsioonide läbipaistvust ja võrreldavust ning see võib olla pädevatele asutustele kasulikuks täiendavaks teabeallikaks teistes liikmesriikides väljastatud kutsekvalifikatsioonide kontrollimisel. Bologna protsessi järel on kõrgharidusasutused kohandanud oma õppekavade struktuuri vastavalt kaheosalisele bakalaureuse- ja magistrikraadi süsteemile. Tagamaks, et direktiivis 2005/36/EÜ esitatud viis taset oleks selle uue kraadistruktuuriga kooskõlas, tuleks bakalaureusekraad liigitada taseme d ja magistrikraad taseme e alla. Üldsüsteemi tarbeks loodud viit taset ei peaks põhimõtteliselt enam kasutama kriteeriumina, millega jäetakse liidu kodanikud direktiivi 2005/36/EÜ reguleerimisalast välja, kui see oleks vastuolus elukestva õppe põhimõttega.
- (12) Kutseala mittereguleerivast liikmesriigist pärit ja üheaastase erialase töö kogemusega kutsetöötajate tunnustamisaotlusi tuleks kohelda samal viisil kui kutseala reguleeriva liikmesriigi kutsetöötajate aotlusi. Nende kutsekvalifikatsioonide tuleks võrrelda vastuvõtvast liikmesriigis nõutavate kutsekvalifikatsioonidega direktiivis 2005/36/EÜ sätestatud kutsekvalifikatsiooni tasemete alusel. Oluliste erinevuste korral peaks pädeval asutusel olema võimalik kehtestada korvamismeetmeid. Mehhanismid, millega hinnatakse kutsealale juurdepääsuks vajalike teoreetilisi teadmisi ja praktilisi oskusi, mille olemasolu võidakse nõuda kui korvamismeetmeid, peaksid tagama läbipaistvuse ja erapooletluse põhimõtted ning olema nendega kooskõlas.
- (13) Kuna üldsüsteemi kuuluvatel kutsealadel tegutsema hakkamiseks vajalikud koolituse miinimumnõuded ei ole ühtlustatud, peaks vastuvõtvale liikmesriigile jääma võimalus kehtestada korvamismeetmeid. Iga niisugune meetme peaks olema proportsionaalne ning võtma eelkõige arvesse taotleja poolt töökogemuse käigus või elukestva õppe kaudu omandatud teadmisi, oskusi ja pädevusi, mis on asjaomase asutuse poolt ametlikult kinnitatud. Korvamismeetme kehtestamise otsust tuleks nõuetekohaselt põhjendada, et taotleja mõistaks paremini oma olukorda ning saaks liikmesriigi kohtus algatada direktiivi 2005/36/EÜ kohaselt õigusliku kontrolli menetluse.
- (14) Direktiivi 2005/36/EÜ läbivaatamine näitas vajadust ajakohastada ja paindlikumalt selgitada IV lisa esitatud tööstus- ja äritegevuse ning käsitöö alade loetelusid, säilitades samas töökogemusel põhineva automaatse tunnustamise süsteemi nendel tegevusaladel tegutsema hakkamiseks. IV lisa põhineb praegu 1958. aasta rahvusvahelisel majanduse tegevusalade klassifikaatoril (ISIC) ega kajasta enam majandustegevuste praegust struktuuri. ISIC-klassifikaatorit on alates 1958. aastast mitu korda läbi vaadatud. Seepärast peaks komisjonil olema võimalik kohandada IV lisa, et automaatse tunnustamise süsteem säiliks muutumatuna.
- (15) Pidev kutsealane areng toetab selliste kutsetöötajate turvalist ja tegelikku ametialast tegevust, kelle kutsekvalifikatsiooni automaatselt tunnustatakse. On oluline julgustada nende kutsetöötajate jätkuva kutsealase arengu edasist kindlustamist. Liikmesriigid peaksid eriti toetama arstide, eriarstide, perearstide, üldõdede, hambaarstide, erihambaarstide, veterinaararstide, ämmaemandate, proviisorite ja arhitektide pidevat kutsealast arengut. Liikmesriigid peaksid teavitama komisjoni meetmetest nende kutsealade esindajate pideva kutsealase arengu edendamiseks, samuti peaksid nad vahetama parimaid tavasid selles valdkonnas. Pidev kutsealane areng peaks hõlmama tehnilist, teaduslikku, regulatiivset ja eetilist arengut ning motiveerima kutsetöötajaid osalema oma kutsealal elukestvas õppes.
- (16) Ühtlustatud minimaalsetel koolituse nõuetel põhinev automaatse tunnustamise süsteem sõltub sellest, kas liikmesriigid teatavad õigel ajal uutest kvalifikatsiooni tõendavatest dokumentidest või nende muutmisest ja kas komisjon on need avaldanud. Vastasel korral ei saa selliste kvalifikatsioonide omanikud olla kindlad, et neid tunnustatakse automaatselt. Selleks et suurendada läbipaistvust ja hõlbustada uute kutsealade kontrollimist, peaksid liikmesriigid andma teavet koolitusprogrammide kestuse ja sisu kohta, kuna need programmid peavad olema kooskõlas direktiivis 2005/36/EÜ sätestatud koolituse miinimumnõuetega.
- (17) Euroopa ainepunktide kogumise ja ülekandmise süsteemi (ECTS) ainepunkte kasutatakse juba paljudes liidu kõrgharidusasutustes ning nende kasutamine muutub üha tavalisemaks ka reguleeritud kutsealal tegutsemiseks nõutava kvalifikatsiooni saamiseks läbitavate koolituste puhul. Seepärast on vaja kehtestada võimalus koolituse kestuse näitamiseks ka ECTSis. Nimetatud võimalus ei peaks mõjutama muid automaatse tunnustamise nõudeid. Üks ECTSi ainepunkt vastab 25–30 õppetunnile ning tavaliselt nõutakse ühe akadeemilise aasta läbimiseks 60 ainepunkti.

- (18) Et tagada liidus rahvatervise ja patsientidele tagatava ohutuse kõrge tase ning ajakohastada direktiivi 2005/36/EÜ, on vaja muuta üldarstiõppe määratlemiseks kasutatavaid kriteeriumeid, nii et tingimused, mis on seotud minimaalse kestusega aastates ja tundides, muutuksid kumulatiivseks. Selle muudatuse eesmärk ei ole üldarstiõppe nõudmiste leevendamine.
- (19) Selliste eriarstide liikuvuse suurendamise huvides, kellel on juba eriarsti kvalifikatsioon ja kes hiljem osalevad muul erialasel koolitusel, peaks liikmesriikidel olema võimalik anda vabastus koolituse mõne osa läbimisest, kui edasise koolituse vastavad osad on juba läbitud varasema eriarsti-õppekava raames mõnes liikmesriigis. Liikmesriikidel peaks olema lubatud teha teatud piirides niisuguseid erandeid arstierialadel, mis on hõlmatud automaatse tunnustamise süsteemiga.
- (20) Õe kutseala on viimase kolmekümne aasta jooksul märkimisväärselt edasi arenenud: kogukonnal põhinev tervishoid, keerulisemate ravimeetodite kasutamine ja pidevalt arenev tehnoloogia eeldavad õdedelt suuremat vastutust. Õdede koolitamisel, mille korralduses on riikide traditsioonide tõttu siiani erinevusi, oleks vaja kindlamat ja rohkem väljundile orienteeritud kinnitust, et kutsetöötaja on omandanud koolituse käigus teatavad teadmised ja oskused ning on suuteline rakendama vähemalt teatavaid pädevusi, et sellel kutsealal tegutseda.
- (21) Et ämmaemandad oleksid valmis täitma nende tegevusele esitatavaid kompleksseid tervishoiualaseid vajadusi, peaksid ämmaemandaks õppijad olema enne vastavate õpingute alustamist omandanud tugeva üldhariduse. Seepärast tuleks nõudeid rangemaks muuta – ämmaemandakoolitus peaks toimuma 12aastase üldhariduse baasil või pärast võrdväärset tasemel eksamite edukat sooritamist, välja arvatud juhtudel, kui kutsetöötaja on juba omandanud üldõe eriala. Ämmaemandakoolitus peaks kindlamalt tagama, et kutsetöötaja on omandanud ämmaemanda tööks vajalikud teadmised ja oskused, millele on osutatud direktiivis 2005/36/EÜ.
- (22) Selleks et lihtsustada arsti- ja hambaravi erialade automaatse tunnustamise süsteemi, tuleks kõnealused erialad hõlmata direktiiviga 2005/36/EÜ, kui need on ühised vähemalt kahes viiendikus liikmesriikidest.
- (23) Märkimisväärne arv liikmesriike on otsustanud anda juurdepääsu kõikidele tegevusaladele farmaatsia valdkonnas ja nendel aladel tegutsemisele, tuginedes teises liikmesriigis omandatud proviisori kvalifikatsiooni tunnustamisele pärast direktiivi 2005/36/EÜ jõustumist. Niisugune teises liikmesriigis omandatud kutsekvalifikatsiooni tunnustamine ei tohiks aga takistada liikmesriigil säilitamast mittediskrimineerivaid eeskirju apteekide geograafilise paiknemise kohta oma territooriumil, kuna direktiiv 2005/36/EÜ selliseid eeskirju ei koordineeri. Liikmesriigile automaatsest kvalifikatsiooni tunnustamisest jätkuvalt vajalikest eranditest ei tohiks aga enam välja jätta proviisoreid, kes on niisugust erandit kasutava liikmesriigi poolt juba tunnustatud ning kes on antud liikmesriigis juba teatava perioodi vältel seaduslikult ja tegelikult proviisorina tegutsenud.
- (24) Automaatse tunnustamise süsteemi toimimine sõltub kutsetöötajate kvalifikatsioone toetavate koolitustingimuste usaldusväärsusest. Seepärast on oluline, et arhitektide koolituse miinimumnõuded kajastavad arhitektuurialase hariduse viimast arengut, eelkõige seoses selge vajadusega täiendada akadeemilist koolitust kvalifitseeritud arhitektide järelevalve all saadava töökogemuse nõudega. Samas peaksid koolituse miinimumnõuded olema piisavalt paindlikud, et põhjendamatult ei piirataks liikmesriikide võimet oma haridussüsteeme korraldada.
- (25) Direktiiviga 2005/36/EÜ tuleks ühiste koolituspõhimõtete kasutuselevõtu abil soodustada nende kutsealade kutsekvalifikatsioonide automaatsemat tunnustamist, mis ei saa veel sellisest tunnustamisest kasu. Seejuures tuleks võtta arvesse liikmesriikide pädevust otsustada nende territooriumil kutsealadel tegutsemiseks nõutavate kutsekvalifikatsioonide, samuti nende haridussüsteemi ja koolituse sisu ning korralduse üle. Ühised koolituspõhimõtted peaksid realiseeruma ühise koolitusraamistiku kujul, mis põhineks teadmiste, oskuste ja pädevuste ühisel kogumil või ühisel koolitustestidel. Samuti peaks olema võimalik, et ühised koolitusraamistikud kataksid erialad, mille suhtes automaatset tunnustamist käsitlevaid direktiivi 2005/36/EÜ sätteid praegu ei kohaldata ja mis on seotud III jaotise III peatükiga hõlmatud kutsealadega ning mis on selgelt määratlenud nende alla kuuluvad konkreetset tegevused. Niisuguste erialade, eriti arstierialade ühised koolitusraamistikud peaksid pöörama tähelepanu rahvatervise ja patsientidele tagatava ohutuse kõrgele tasemele. Liikmesriigid peaksid ühise koolitusraamistiku alusel saadud kutsekvalifikatsioone automaatselt tunnustama. Organisationsioonid, mis esindavad kutseala liidu tasandil, ja teatavates tingimustes ka riigi tasandi kutseorganisationsioonid või pädevad asutused peaksid saama esitada komisjonile soovitusi ühiste koolituspõhimõtete kohta, et riiklikud koordinaatorid saaksid hinnata nende põhimõtete võimalikku mõju riigi haridus- ja koolitussüsteemile, samuti riiklikele eeskirjadele, mis käsitlevad juurdepääsu reguleeritud kutsealadele.

- (26) Direktiiviga 2005/36/EÜ on juba kehtestatud kutsetöötajate kohustus seoses vajaliku keeleoskusega. Kõnealuse kohustuse kohaldamise läbivaatamine on näidanud, et pädevate asutuste ja tööandjate rolli on eelkõige patsientidele tagatava ohutuse parema tagamise huvides vaja selgitada. Pädevatel asutustel peaks olema võimalik kontrollida pärast kutsekvalifikatsiooni tunnustamist keeleoskust. Eeskätt patsientidele tagatava ohutusega seotud kutsealade puhul on oluline, et enne kui kutsetöötaja asub vastuvõtvast liikmesriigis kutsealal tegutsema, kontrollitakse vastavalt direktiivile 2005/36/EÜ ta keeleoskust. Keeleoskuse kontroll peaks siiski olema mõistlik ja asjaomase kutseala jaoks vajalik ning selle eesmärk ei tohiks olla jätta teiste liikmesriikide kutsetöötajad vastuvõtva liikmesriigi tööturul välja. Et tagada proportsionaalsuse põhimõtte järgimine ning edendada kutsetöötajate liikuvust liidus, peaks kas pädeva asutuse poolt või tema järelevalve all läbi viidav keeleoskuse kontroll piirduma vastuvõtva liikmesriigi ühe ametliku keele või ühe halduskeele, tingimusel et asjaomane halduskeel on ka liidu ametlik keel. See ei tohiks takistada vastuvõtvast liikmesriiki julgustamast kutsetöötajaid omandama hiljem teist keelt, kui see on kutsetegevuse jaoks vajalik. Tööandjatel peaks olema jätkuvalt oluline roll selle väljaselgitamisel, kas kutsetöötaja keeleoskus on asjaomase kutsetöö tegemiseks piisav.
- (27) Siseriiklikud eeskirjad juurdepääsu kohta reguleeritud kutsealadele ei tohiks takistada noorte kõrgkoolilõpetajate liikuvust. Seetõttu, kui koolilõpetaja läbib õppepraktika teises liikmesriigis, tuleks kõnealust praktikat tunnustada, kui lõpetaja taotleb päritoluliikmesriigis juurdepääsu reguleeritud kutsealale. Teises liikmesriigis läbitud õppepraktika tunnustamise aluseks peaks olema õppe-eesmärkide ja määratud ülesannete selge kirjalik kirjeldus, mille koostab praktika juhendaja vastuvõtvast liikmesriigis. Reguleeritud kutsealale juurdepääsu taotluse kaalumisel tuleks võtta arvesse õppepraktikat, mis on läbitud kolmandates riikides.
- (28) Direktiiviga 2005/36/EÜ on kehtestatud riiklike kontaktpunktide süsteem. Seoses direktiivi 2006/123/EÜ jõustumisega ning kõnealuse direktiivi kohaste ühtsete kontaktpunktide kehtestamisega esineb kattumise oht. Seepärast peaksid direktiiviga 2005/36/EÜ kehtestatud riiklikud kontaktpunktid muutuma tugikeskusteks, mille tegevus keskenduks kodanike nõustamisele ja abistamisele, sealhulgas vahetule nõustamisele, tagamaks, et sisetuueeskirjade igapäevast kohaldamist kodanike keerukate üksikjuhtumite puhul järgitaks ka riiklikul tasandil. Vajaduse korral teeksid tugikeskused koostööd pädevate asutustega ja teiste liikmesriikide tugikeskustega. Euroopa kutsekaardi osas peaksid liikmesriigid saama otsustada,
- kas tugikeskused tegutsevad päritoluliikmesriigis pädeva asutusena või toetavad nad asjaomast pädevat asutust Euroopa kutsekaardi taotluste ja IMIs loodud taotleja isikliku faili (IMI-fail) menetlemisel. Teenuste vaba osutamise kontekstis, kui asjaomane kutseala ei ole päritoluliikmesriigis reguleeritud, võivad tugikeskused osaleda ka halduskoostöös ette nähtud teabe vahetamisel.
- (29) Käesolev direktiiv aitab tagada kõrgel tasemel tervise- ja tarbijakaitse. Direktiiviga 2005/36/EÜ on juba ette nähtud liikmesriikide üksikasjalikud kohustused seoses teabevahetusega. Kõnealuseid kohustusi tuleks tugevdada. Tulevikus ei peaks liikmesriigid mitte ainult reageerima teabenõuetele, vaid nende pädevatel asutustel peaksid olema oma pädevuse piires volitused hoiatada ennetavalt teiste liikmesriikide pädevaid asutusi seoses kutsetöötajatega, kellel ei ole enam lubatud oma kutsealal tegutseda. Direktiivi 2005/36/EÜ alusel on tervishoiutöötajate puhul vaja eraldi hoiatusmehhanismi. Seda tuleks kohaldada ka veterinaararstide suhtes, samuti kutsetöötajate suhtes, kelle tegevus on seotud alaealiste haridusega. Hoiatamise kohustus peaks kehtima ainult nende liikmesriikide suhtes, kus selliseid kutsealasid reguleeritakse. Tuleks hoiatada kõiki liikmesriike, kui kutsetöötajal ei ole disiplinaar- või kriminaalkaristuse tõttu enam õigust liikmesriigis kutsealal tegutseda, sealhulgas ajutiselt. Hoiatus peaks sisaldama kõiki kättesaadavaid üksikasju tähtajalise või tähtajatu perioodi kohta, mil piirang või keeld kehtib. Selline hoiatus tuleks anda IMI kaudu hoolimata sellest, kas kutsetöötaja on teostanud direktiivi 2005/36/EÜ kohaseid õigusi või kas ta on taotlenud oma kutsekvalifikatsiooni tunnustamist Euroopa kutsekaardi väljastamise kaudu või kõnealuse direktiiviga ettenähtud mõne muu meetodi kaudu. Hoiatusmehhanism peaks olema kooskõlas isikuandmete kaitset ja põhiõigusi käsitlevate liidu õigusaktidega. Hoiatusmehhanism ei peaks asendama ega muutma liikmesriikide vahel justitiis- ja siseasjade valdkonnas toimuvat koostööd. Direktiivi 2005/36/EÜ kohased pädevad asutused ei peaks olema kohustatud niisugusele koostööle kaasa aitama nimetatud direktiivis sätestatud hoiatustega.
- (30) Üks põhiprobleemidest teises liikmesriigis töötada soovivate kodanike jaoks on nende poolt järgimisele kuuluvate haldusmenetluste keerukus ja õiguskindluse puudumine. Direktiiviga 2006/123/EÜ juba kohustatakse liikmesriike tagama, et teave oleks kergesti kättesaadav ning menetlusi saaks läbi viia ühtsete kontaktpunktide kaudu. Direktiivi 2005/36/EÜ alusel oma kutsekvalifikatsioonide tunnustamist taotlevad kodanikud saavad ühtseid kontaktpunkte juba kasutada, kui nad on hõlmatud direktiiviga 2006/123/EÜ. Töötajad ja tervishoiutöötajad ei ole siiski direktiiviga 2006/123/EÜ hõlmatud ning neile jääb kättesaadav teave napiks.

Seepärast on vaja kõnealust teavet kasutaja seisukohast täpsustada ning tagada, et selline teave oleks kergesti kättesaadav. Samuti on oluline, et liikmesriigid ei võtaks vastutust üksnes riiklikul tasandil, vaid teeksid omavahel ja komisjoniga koostööd, et tagada kutsetöötajatele liidus kergesti kättesaadav kasutajasõbralik ja mitmekeelne teave ning menetluste lihtne läbiviimine ühtsete kontaktpunktide või asjaomaste pädevate asutuste kaudu. Tuleks luua linke muude veebisaitide, nt portaali „Teie Euroopa” kaudu.

(31) Selleks et täiendada või muuta teatavaid direktiivi 2005/36/EÜ vähem olulisi osi, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et ajakohastada artikli 21 lõikes 6 osutatud teadmisi ja oskusi, ajakohastada I lisa, ajakohastada ja täpsustada IV lisa loetletud tegevusalasid, kohandada V lisa punkte 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ja 5.7.1, kohandada arsti ja hambaarsti minimaalset õppeaega, lisada V lisa punkti 5.1.3 alla uued arsti erialad, muuta V lisa punktides 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 ja 5.6.1 esitatud loetelu ning lisada V lisa punkti 5.3.3 alla uued hambaravi erialad, täpsustada ühise koolitusraamistiku kohaldamise tingimusi ning täpsustada ühiste eksaminõuete kohaldamise tingimusi. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

(32) Selleks et tagada direktiivi 2005/36/EÜ ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011 (millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes) ⁽¹⁾.

(33) Kõnealuste rakendusaktide tehnilisuse tõttu tuleks kasutada kontrollimenetlust, et võtta vastu rakendusaktid, mis käsitlevad Euroopa kutsekaardi kasutuselevõtmist teatavate kutsealade puhul, Euroopa kutsekaardi vormi, kirjajalike taotluste menetlemist, taotleja esitatavaid tõlkeid, mis tuleks lisada Euroopa kutsekaardi taotlusele, direktiivi 2005/36/EÜ alusel täieliku taotluse esitamiseks nõutavate dokumentide üksikasju, nimetatud kaardi jaoks vajalike maksete tegemise ja töötlemise korda, reegleid selle kohta, kuidas, millal ja missuguste dokumentide tõestatud

koopiaid võivad pädevad asutused asjaomase kutseala puhul nõuda, tehnilisi kirjeldusi ning Euroopa kutsekaardis ja IMI-failis sisalduva teabe tervikkikkust, konfidentsiaalsuse ja õigsuse tagamiseks vajalikke meetmeid, Euroopa kutsekaardi väljastamise tingimusi ja menetlust, IMI-failile juurdepääsu tingimusi puudutavaid eeskirju, tehnilisi vahendeid ja menetlusi Euroopa kutsekaardi autentsuse ja kehtivuse kontrollimiseks ning hoiatusmehhanismi kohaldamist.

(34) Komisjon peaks rakendusaktiga ning, arvestades selle eripära, kohaldamata määrust (EL) nr 182/2011, lükkama tagasi I lisa ajakohastamise taotluse, kui direktiivis 2005/36/EÜ sätestatud tingimused ei ole täidetud, paluma asjaomasel liikmesriigil mitte kohaldada erandit, mis puudutab võimalust valida kohanemisaja ja sobivustesti vahel, kui erand ei ole kohane või ei ole kooskõlas liidu õigusega, lükkama tagasi taotlused V lisa punktide 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 või 5.7.1 muutmiseks, kui direktiivis 2005/36/EÜ sätestatud tingimused ei ole täidetud, koostama nimekirja riiklikest kutsekvalifikatsioonidest ja riigisisestest kutsenimetustest, mis on hõlmatud automaatse tunnustamisega ühise koolitusraamistiku alusel, koostama nimekirja liikmesriikidest, kus korraldatakse ühiseid koolitustest, samuti sagedusest kalendriaasta jooksul ja muudest kokkulepetest, mis on ühiste koolitustestide korraldamiseks vajalikud, ning lubama asjaomasel liikmesriigil teha piiratud ajavahemikuks erandeid direktiivi 2005/36/EÜ asjakohastest sätetest.

(35) Tuginedes direktiivi 2006/123/EÜ kohaldamisel vastastikusest hindamisest saadud positiivsele kogemusele, tuleks samalaadne hindamissüsteem lisada ka direktiivi 2005/36/EÜ. Liikmesriigid peaksid teatama, milliseid kutsealasid nad reguleerivad, seda põhjendama ning tulemusi omavahel arutama. Selline süsteem suurendaks kutseteenuste turu läbipaistvust.

(36) Komisjon peaks õigeaegselt hindama Rumeenias üldõdedele välja antud kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide osas kohaldatavat tunnustamise korda. Hindamisel tuleks tugineda spetsiaalse kvalifikatsioonitõstmisprogrammi tulemustele, mille Rumeenia peaks vastavalt siseriiklikele õigus- ja haldusnormidele koostama, tehes selleks koostööd teiste liikmesriikide ja komisjoniga. Niisugune spetsiaalne kvalifikatsioonitõstmisprogramm peaks võimaldada selles osalejatel oma kutsekvalifikatsiooni tõsta, et täita edukalt kõik direktiivis 2005/36/EÜ sätestatud koolituse miinimumnõuded.

⁽¹⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

(37) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt kutsekvalifikatsioonide tunnustamise eeskirjade ratsionaliseerimist, lihtsustamist ja täiustamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, sest sellega kaasneksid paratamatult erisugused nõuded ja menetluskorrad, mis suurendaksid õiguslikku keerukust ja tekitaksid põhjendamatuid takistusi kutsetöötajate liikuvusele, küll aga saab neid kooskõla, läbipaistvust ja kokkusobivust silmas pidades paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(38) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta ⁽¹⁾ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe dokumendi või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja direktiivi ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.

(39) Euroopa Andmekaitseinspektoriga konsulteeriti vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 45/2001 (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta) ⁽²⁾ artikli 28 lõikele 2 ja ta esitas oma arvamuse 8. märtsil 2012 ⁽³⁾.

(40) Seepärast tuleks direktiivi 2005/36/EÜ ja määrust (EL) nr 1024/2012 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2005/36/EÜ muudatused

Direktiivi 2005/36/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklile 1 lisatakse järgmine lõik:

„Käesoleva direktiiviga kehtestatakse ka eeskirjad, milles käsitletakse osalist juurdepääsu reguleeritud kutsealale ning teises liikmesriigis toimuva õppepraktika tunnustamist.”

2) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Käesolevat direktiivi kohaldatakse kõigi liikmesriigi kodanike suhtes, kes on läbinud õppepraktika väljaspool päritoluliikmesriiki.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„4. Käesolevat direktiivi ei kohaldata valitsusasutuste poolt ametisse nimetatud notarite suhtes.”

3) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punktid f ja h asendatakse järgmisega:

„f) „kutsealane töökogemus” – tegelik ja õiguspärane täisajaga või täistööajaga samaväärne osalise tööajaga tegutsemine asjaomasel kutsealal liikmesriigis;

h) „sobivustest” – vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste poolt läbi viidav või nende poolt tunnustatud test, millega kontrollitakse taotleja kutsealaseid teadmisi, oskusi ja pädevust ning mille eesmärk on hinnata taotleja suutlikkust tegutseda reguleeritud kutsealal kõnealuses liikmesriigis.

Nimetatud testi läbiviimise võimaldamiseks koostavad pädevad asutused nimekirja teemadest, mis – kui võrrelda vastuvõtvast liikmesriigis nõutavat haridust ja koolitust ning taotleja omandatud haridust ja läbitud koolitust – ei ole taotleja kvalifikatsiooni tõendava diploma või muu dokumendiga kaetud.

Sobivustest peab arvestama asjaolu, et taotleja on kvalifitseeritud kutsetöötaja kas oma päritoluliikmesriigis või selles liikmesriigis, kust ta tuleb. Test hõlmab valikuliselt nimekirjas loetletud teemasid, mille valdamine on vastuvõtvast liikmesriigis asjaomasel kutsealal tegutsemiseks oluline. Test võib hõlmata ka vastuvõtvast

⁽¹⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

⁽²⁾ EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

⁽³⁾ ELT C 137, 12.5.2012, lk 1.

liikmesriigis kõnealusele tegevusele kohaldatavate kutsealaste eeskirjade tundmist.

Vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus määrab sobivustesti üksikasjaliku rakendamise korra ja kõnealuses liikmesriigis ennast sobivustestiks ette valmistada sooviva taotleja staatuse kõnealuses liikmesriigis;

ii) lisatakse järgmised punktid:

j) „õppepraktika” – ilma et see piiraks artikli 46 lõike 4 kohaldamist, järelevalve all läbitud kutsealase praktika periood – kui see on reguleeritud kutsealale juurdepääsu saamise eeltingimus –, mis võib toimuda kas enne või pärast diplomi saamiseks vajaliku õppe läbimist;

k) „Euroopa kutsekaart” – elektrooniline tunnistus, millega tõendatakse, et kutsetöötaja vastab kõigile vajalikele tingimustele, et vastuvõtvas liikmesriigis ajutisi ja episoodilisi teenuseid osutada, või tunnustatakse tema kutse kvalifikatsiooni tegevuse alustamiseks vastuvõtvas liikmesriigis;

l) „elukestev õpe” – kogu üldharidus, kutseharidus ja -koolitus, vabaharidus ja mitteametlik õpe, mida elu jooksul läbitakse ja mille tulemuseks on teadmiste, oskuste ja pädevuste, mis võib hõlmata kutse-eetikat, parendamine;

m) „ülekaalukas avalik huvi” – Euroopa Liidu Kohtu praktikas sellistena tunnustatud huvid;

n) „Euroopa ainepunktide kogumise ja ülekandmise süsteem või ECTSi ainepunktid” – Euroopa kõrgharidusruumis kõrghariduse jaoks kasutatav punktisüsteem.”;

b) lõike 2 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Iga kord, kui liikmesriik tunnustab esimeses lõigus osutatud ühingu või organisatsiooni, teatab ta sellest komisjonile. Komisjon kontrollib, kas ühing või organisatsioon vastab teises lõigus sätestatud tingimustele. Et võtta nõuetekohaselt arvesse regulatiivseid suundumusi liikmesriikides, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 57c vastu delegeeritud õigusakte I lisa ajakohastamiseks, kui teises lõigus sätestatud tingimused on täidetud.

Kui teises lõigus sätestatud tingimused ei ole täidetud, võtab komisjon vastu rakendusakti, et I lisa taotletud ajakohastamine tagasi lükata.”

4) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kutse kvalifikatsiooni tunnustamine vastuvõtva liikmesriigi poolt annab soodustatud isikutele võimaluse hakata kõnealuses liikmesriigis tegutsema samal kutsealal kui see, millele nad kvalifitseerusid päritoluliikmesriigis, ja tegutseda sellel kutsealal vastuvõtvas liikmesriigis selle kodanikega võrdsetel tingimustel.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3. Erandina lõikest 1 antakse osaline juurdepääs kutsealale vastuvõtvas liikmesriigis artiklis 4f sätestatud tingimustel.”

5) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 4a

Euroopa kutsekaart

1. Liikmesriigid väljastavad Euroopa kutsekaardi kutse kvalifikatsiooni omanikele nende taotluse alusel ja tingimusel, et komisjon on võtnud vastu lõikega 7 ette nähtud asjakohased rakendusaktid.

2. Kui konkreetse kutseala jaoks on võetud kasutusele Euroopa kutsekaart lõike 7 alusel vastu võetud asjakohaste rakendusaktidega, võib asjaomase kutsevalifikatsiooni omanik kas taotleda sellist kaarti või kasutada II ja III jaotises sätestatud korda.

3. Liikmesriigid tagavad, et Euroopa kutsekaardi omanikul on kõik artiklitega 4b–4e ettenähtud õigused.

4. Juhul kui kutsevalifikatsiooni omanik soovib osutada II jaotise kohaseid teenuseid, mis ei ole hõlmatud artikli 7 lõikega 4, väljastab päritoluliikmesriigi pädev asutus Euroopa kutsekaardi kooskõlas artiklitega 4b ja 4c. Euroopa kutsekaart on artikli 7 kohane deklaratsioon, kui see on asjakohane.

5. Juhul kui kutsevalifikatsiooni omanik soovib III jaotise I–IIIa peatükkide kohaselt hakata tegutsema teises liikmesriigis või osutada teenuseid artikli 7 lõike 4 kohaselt, teeb päritoluliikmesriigi pädev asutus kõik ettevalmistused seoses taotleja isikliku failiga, mis on koostatud vastavalt siseturu infosüsteemile (IMI) (IMI-fail), nagu on sätestatud artiklites 4b ja 4d. Vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus väljastab Euroopa kutsekaardi vastavalt artiklitele 4b ja 4d.

Tegevuse alustamise osas ei anna Euroopa kutsekaart automaatselt õigust konkreetsele kutsealal tegutsemiseks, kui vastuvõtvas liikmesriigis kehtisid enne Euroopa kutsekaardi kasutuselevõttu selle kutseala jaoks registreerimisnõuded või muu kontrollikord.

6. Liikmesriigid määravad IMI-failidega tegelevad ja Euroopa kutsekaarte väljastavad pädevad asutused. Kõnealused asutused tagavad Euroopa kutsekaardi taotluste erapooletu, objektiivse ja õigeaegse töötlemise. Artiklis 57b osutatud tugikeskused võivad samuti tegutseda pädevate asutustena. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused ja tugikeskused teavitavad kodanikke, sealhulgas võimalikke taotlejaid Euroopa kutsekaardi toimimisest ja lisandväärtusest nende kutsealade jaoks, kus see on kasutusel.

7. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu vajalikud meetmed, et tagada Euroopa kutsekaarti puudutavate sätete ühetaoline kohaldamine nende kutsealade suhtes, mis vastavad käesoleva lõike teises lõigus sätestatud tingimustele, kaasa arvatud meetmed, mis puudutavad Euroopa

kutsekaardi vormi, kirjalike taotluste menetlemist, taotleja esitatavaid tõlkeid, mis tuleb lisada Euroopa kutsekaardi taotlusele, üksikasju dokumentide kohta, mis on nõutavad vastavalt artikli 7 lõikele 2 või VII lisale, et esitada täielik taotlus, ning kaardi jaoks vajalike maksete tegemise ja töötlemise korda, võttes arvesse asjaomase kutseala eripära. Komisjon täpsustab rakendusaktidega samuti, kuidas, millal ja missuguste dokumentide kohta võivad pädevad asutused asjaomase kutseala puhul nõuda tõestatud koopiaid vastavalt artikli 4b lõike 3 teisele lõigule ning artikli 4d lõigetele 2 ja 3.

Euroopa kutsekaardi kasutuselevõtmiseks konkreetse kutseala jaoks esimeses lõigus osutatud asjakohaste rakendusaktide vastuvõtmisega peavad olema täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) asjaomasel kutsealal on tegemist märkimisväärse liikuvusega või seal on potentsiaali märkimisväärseks liikuvuseks;
- b) asjaomased sidusrühmad on ilmutanud piisavalt huvi;
- c) asjaomane kutseala või haridus ja koolitus sellel kutsealal tegutsemiseks on reguleeritud märkimisväärses arvus liikmesriikides.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 58 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

8. Taotlejatele seoses Euroopa kutsekaardi väljastamise haldusmenetlustega tekkivad kulud peavad olema mõistlikud, proportsionaalsed ning vastavuses päritolu- ja vastuvõtva liikmesriigi kuludega ning need ei tohi olla takistuseks Euroopa kutsekaardi taotlemisel.

Artikkel 4b

Euroopa kutsekaardi taotlemine ja IMI-faili loomine

1. Päritoluliikmesriik võimaldab kutsevalifikatsiooni omanikul taotleda Euroopa kutsekaarti veebipõhiselt, kasutades selleks komisjoni pakutavat rakendust, mis koostab

taotlejale automaatselt IMI-faili. Kui päritoluliikmesriik võimaldab ka kirjalikku taotlemist, kehtestab ta vajaliku korra IMI-faili koostamise, taotlejale saadetava teabe ja Euroopa kutsekaardi väljastamise kohta.

2. Taotlustele lisatakse dokumendid, mida nõutakse vastavalt artikli 4a lõikele 7 vastu võetavates rakendusaktides.

3. Ühe nädala jooksul alates taotluse kättesaamisest kinnitab päritoluliikmesriigi pädev asutus taotluse kättesaamist ja teavitab taotlejat puuduvatest dokumentidest.

Kui see on asjakohane, väljastab päritoluliikmesriigi pädev asutus käesoleva direktiivi alusel nõutavad täiendavad tunnistused. Päritoluliikmesriigi pädev asutus kontrollib, kas taotleja on päritoluliikmesriigis ametlikult asutatud ja kas kõik päritoluliikmesriigis välja antud vajalikud dokumendid on kehtivad ja autentsed. Nõuetekohaselt põhjendatud kahtluste korral konsulteerib päritoluliikmesriigi pädev asutus asjaomase asutusega ja võib nõuda taotlejalt dokumentide tõestatud koopiaid. Sama taotleja korduvate taotluste puhul ei või päritoluliikmesriigi pädev asutus nõuda IMI-failis sisalduvate dokumentide taasesitamist, kui kõnealused dokumendid on veel kehtivad.

4. Komisjon võib võtta rakendusaktidega vastu tehnilised kirjeldused, Euroopa kutsekaardis ja IMI-failis sisalduva teabe terviklikkuse, konfidentsiaalsuse ja õigsuse tagamiseks vajalikud meetmed ning Euroopa kutsekaardi väljastamise tingimused ja menetlused, mis hõlmavad võimalust kaarti alla laadida või IMI-faili ajakohastada. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 58 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 4c

Euroopa kutsekaart artikli 7 lõikega 4 hõlmamata teenuste ajutiseks ja episoodiliseks osutamiseks

1. Päritoluliikmesriigi pädev asutus kontrollib taotlust ja IMI-failis sisalduvaid täiendavaid dokumente ning väljastab kolme nädala jooksul Euroopa kutsekaardi artikli 7 lõikega 4 hõlmamata teenuste ajutiseks ja episoodiliseks osutamiseks. Nimetatud ajavahemikku arvestatakse alates artikli 4b

lõike 3 esimeses lõigus osutatud puuduvate dokumentide kättesaamisest või, kui täiendavaid dokumente ei küsitud, siis kõnealuses lõigus osutatud ühenädalase tähtaja möödumisest. Päritoluliikmesriigi pädev asutus edastab seejärel Euroopa kutsekaardi viivitamata iga asjaomase vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele ja teavitab vastavalt taotlejat. Vastuvõttev liikmesriik ei või artikli 7 kohaseid deklaratsioone enam järgneva 18 kuu jooksul nõuda.

2. Päritoluliikmesriigi pädeva asutuse otsuse peale või juhul, kui lõikes 1 osutatud kolme nädala jooksul ei ole otsust tehtud, saab esitada kaebuse vastavalt siseriiklikule õigusele.

3. Kui Euroopa kutsekaardi omanik soovib osutada teenuseid mõnes muus kui lõikes 1 osutatud taotluses algselt nimetatud liikmesriigis, võib omanik taotleda vastavat laiendamist. Kui omanik soovib jätkata teenuste osutamist lõikes 1 osutatud 18-kuulisest ajavahemikust kauem, teavitab ta sellest pädevat asutust. Mõlemal juhul annab kaardi omanik teada ka mis tahes olulistest muutustest IMI-failis tõendatud olukorras, mida päritoluliikmesriigi pädev asutus võib nõuda vastavalt artikli 4a lõike 7 kohaselt vastu võetud rakendusaktidele. Päritoluliikmesriigi pädev asutus edastab ajakohastatud Euroopa kutsekaardi asjaomastele vastuvõtivatele liikmesriikidele.

4. Euroopa kutsekaart kehtib kõikide asjaomaste vastuvõtivate liikmesriikide kogu territooriumil seni, kuni selle omanikul on IMI-failis sisalduvate dokumentide ja teabe alusel õigus tegutseda.

Artikkel 4d

Euroopa kutsekaart tegevuse alustamiseks ja artikli 7 lõike 4 kohaste teenuste ajutiseks ja episoodiliseks osutamiseks

1. Päritoluliikmesriigi pädev asutus kontrollib ühe kuu jooksul IMI-failis sisalduvate täiendavate dokumentide autentsust ja kehtivust, et anda välja Euroopa kutsekaart tegevuse alustamiseks ja artikli 7 lõike 4 kohaste teenuste ajutiseks ja episoodiliseks osutamiseks. Kõnealust ajavahemikku arvestatakse alates artikli 4b lõike 3 esimeses lõigus osutatud puuduvate dokumentide kättesaamisest või, kui täiendavaid dokumente ei küsitud, siis kõnealuses lõigus osutatud ühenädalase tähtaja möödumisest. Seejärel edastab ta taotluse viivitamata vastuvõtva liikmesriigi pädevale

asutusele. Päritoluliikmesriik teavitab taotlejat taotluse staatusest samal ajal, kui ta edastab taotluse vastuvõtvale liikmesriigile.

2. Artiklites 16, 21, 49a ja 49b osutatud juhtudel otsustab vastuvõttev liikmesriik, kas väljastada Euroopa kutsekaart vastavalt lõikele 1 ühe kuu jooksul alates päritoluliikmesriigi edastatud taotluse kättesaamise kuupäevast. Nõuetekohaselt põhjendatud kahtluse korral võib vastuvõttev liikmesriik nõuda päritoluliikmesriigilt lisateavet või dokumendi tõestatud koopia lisamist, ning viimane esitab selle hiljemalt kahe nädala jooksul alates taotluse esitamise. Kui lõike 5 teisest lõigust ei tulene teisiti, kohaldatakse ühekuulist tähtaega sellisest nõudest olenemata.

3. Artikli 7 lõikes 4 ja artiklis 14 osutatud juhtudel otsustab vastuvõttev liikmesriik kahe kuu jooksul alates päritoluliikmesriigi poolt edastatud taotluse kättesaamisest, kas väljastada Euroopa kutsekaart või nõuda kutsekvalifikatsiooni omanikult korvamismeetmeid. Nõuetekohaselt põhjendatud kahtluse korral võib vastuvõttev liikmesriik nõuda päritoluliikmesriigilt lisateavet või dokumendi tõestatud koopia lisamist, ning viimane esitab selle hiljemalt kahe nädala jooksul alates nõude esitamise. Kui lõike 5 teisest lõigust ei tulene teisiti, kohaldatakse kahekuulist tähtaega sellisest nõudest olenemata.

4. Kui vastuvõttev liikmesriik ei saa ei päritoluliikmesriigilt ega taotlejalt vajalikku teavet, mida ta võib nõuda vastavalt käesolevale direktiivile Euroopa kutsekaardi väljastamise otsustamiseks, võib ta kaardi väljastamisest keelduda. Selline keeldumine peab olema nõuetekohaselt põhjendatud.

5. Kui vastuvõttev liikmesriik ei tee otsust käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 sätestatud tähtaegade jooksul või ei korralda sobivustesti vastavalt artikli 7 lõikele 4, loetakse Euroopa kutsekaart väljastatuks ning saadetakse IMI kaudu automaatselt kutsekvalifikatsiooni omanikule.

Vastuvõttev liikmesriik võib lõigetes 2 ja 3 sätestatud tähtaegu Euroopa kutsekaardi automaatselt väljaandmiseks kahe nädala võrra pikendada. Ta selgitab pikendamise põhjuseid ja teavitab sellest taotlejat. Sellist pikendamist

võib korrata ühe korra ja üksnes juhul, kui see on rangelt vajalik, eelkõige rahvatervise või teenuse saajatele tagatava ohutusega seotud põhjustel.

6. Päritoluliikmesriigi lõike 1 kohaselt võetud meetmed asendavad vastuvõtva liikmesriigi siseriikliku õiguse alusel esitatud kutsekvalifikatsiooni tunnustamise taotluse.

7. Päritolu- ja vastuvõtva liikmesriigi lõigete 1–5 kohaselt vastu võetud otsuste peale või juhul, kui päritoluliikmesriik ei ole otsust teinud, võib esitada kaebuse vastavalt asjaomase liikmesriigi õigusele.

Artikkel 4e

Euroopa kutsekaardiga seotud andmete töötlemine ja nende juurdepääs

1. Ilma et see piiraks süütuse presumptsiooni, ajakohastavad päritolu- ja vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused õigel ajal vastavat IMI-faili teabega distsiplinaar- või kriminaalkaristuste kohta, mis on seotud keelu või piirangutega ja millel on tagajärjed Euroopa kutsekaardi omaniku tegutsemisele käesoleva direktiivi kohastel tegevusaladel. Sealjuures järgivad nad isikuandmete kaitse eeskirju, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivis 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta) (*) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivis 2002/58/EÜ (milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv)) (**). Sellise ajakohastamise käigus kustutatakse ebavajalik teave. Euroopa kutsekaardi omanikku ja pädevaid asutusi, kellel on juurdepääs vastavale IMI-failile, teavitatakse viivitamata kõikidest ajakohastamistest. See kohustus ei piira liikmesriikide kohustust saata hoiatus vastavalt artiklile 56a.

2. Lõikes 1 nimetatud teabe ajakohastamise sisu piirduv järgmisega:

a) kutsetöötaja isik;

b) asjaomane kutseala;

c) teave riikliku asutuse või kohtu kohta, kes on võtnud vastu piirangu või keelu kehtestava otsuse;

d) piirangu või keelu ulatus ning

e) ajavahemik, mil piirang või keeld kehtib.

3. IMI-failis sisalduvale teabele juurdepääs on piiratud päritolu- ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutustega vastavalt direktiivile 95/46/EÜ. Pädevad asutused teavitavad Euroopa kutsekaardi omanikku IMI-faili sisust, kui omanik seda taotleb.

4. Euroopa kutsekaardil sisalduv teave piirdub sellise teabega, mis on vajalik selleks, et teha kindlaks kaardiomaniku õigus tegutseda kutsealal, mille kohta on kõnealune kaart väljastatud, nimelt nime, perekonnanime, sünnikuupäeva ja -koha, kutseala, kvalifikatsioonide, samuti kohaldatava korra, asjaomase pädeva asutuse nime, kaardi numbri, turvaelementide ja viitega kehtivale isikutunnistusele. Teave Euroopa kutsekaardi omaniku omandatud töökogemuse või läbitud korvamismeetmete kohta sisaldub IMI-failis.

5. IMI-failis sisalduvaid isikuandmeid võib töödelda juhul, kui seda on vaja tunnustamise menetluse jaoks ja tõendina tunnustamise kohta või artikli 7 kohase deklaratsiooni edastamise kohta. Liikmesriigid tagavad, et Euroopa kutsekaardi omanikul on õigus nõuda igal ajal ja ilma selle eest tasu maksmata ebaõigete või puudulike andmete parandamist või asjaomase IMI-faili kustutamist või blokeerimist. Omanikku teavitatakse sellest õigusest Euroopa kutsekaardi väljastamisel ning seda tuleb teha edaspidi meelde iga kahe aasta järel. Meeldetuletus saadetakse automaatselt IMI kaudu, kui Euroopa kutsekaardi algne avaldus oli esitatud veebis.

Kui IMI-faili kustutamise taotlus on seotud Euroopa kutsekaardiga tegevuse alustamiseks ja artikli 7 lõike 4 kohaste teenuste ajutiseks ja episoodiliseks osutamiseks, esitab asjaomase vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus kutsequalifikatsiooni omanikule tõendi, mis kinnitab tema kutsequalifikatsiooni tunnustamist.

6. Seoses isikuandmete töötlemisega Euroopa kutsekaardil ja kõikides IMI-failides käsitatakse liikmesriikide pädevaid asutusi vastutavate töötlejate direktiivi

95/46/EÜ artikli 2 punkti d tähenduses. Seoses käesoleva artikli lõigetest 1–4 tulenevate kohustustega ja kõnealuste lõigete kohaste isikuandmete töötlemisega käsitatakse komisjoni vastutava töötlejate Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 45/2001 (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta) (***) artikli 2 punkti d tähenduses.

7. Ilma et see piiraks lõike 3 kohaldamist, sätestavad vastuvõtavad liikmesriigid, et tööandjad, tarbijad, patsiendid, ametiasutused ja muud huvitatud isikud võivad kontrollida neile kaardiomaniku poolt esitatud Euroopa kutsekaardi autentsust ja kehtivust.

Komisjon sätestab rakendusaktidega eeskirjad, mis käsitlevad IMI-failile juurdepääsu, ning tehnilised vahendid ja menetlused esimeses lõigus osutatud kontrolliks. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 58 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 4f

Osaline juurdepääs

1. Vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus lubab igal üksikjuhul eraldi oma territooriumil hakata osaliselt kutsealal tegutsema üksnes siis, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) kutsetöötaja on täielikult kvalifitseeritud tegutsema päritoluliikmesriigis kutsealal, mille jaoks taotletakse osalist juurdepääsu vastuvõtvas liikmesriigis;

b) erinevused päritoluliikmesriigis kutsealal õiguslikult tegutsemise ja vastuvõtva liikmesriigi reguleeritud kutseala vahel on nii suured, et korvamismeetmete kohaldamine nõuaks taotlejalt täieliku haridus- ja koolitusprogrammi läbimist vastuvõtvas liikmesriigis, et saada täielikku juurdepääsu reguleeritud kutsealale vastuvõtvas liikmesriigis;

c) kutsetegevust saab objektiivselt eraldada muust vastuvõtvas liikmesriigis reguleeritud kutsealaga hõlmatud tegevusest.

Punkti c puhul võtab vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus arvesse seda, kas päritoluliikmesriigis saab kutsealal tegutseda sõltumatult.

nõuet ei kohaldata juhul, kui kutseala või kutsealal tegutsemiseks vajalik haridus või koolitus on reguleeritud.”

2. Osalisest juurdepääsust võib keelduda, kui see on põhjendatud ülekaaluka avaliku huviga, on sobiv seatud eesmärgi saavutamiseks ega lähe nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

7) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

3. Taotlused, mis on seotud tegevuse alustamisega vastuvõtvas liikmesriigis, vaadatakse läbi kooskõlas III jaotise I ja IV peatükiga.

a) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

4. Taotlused, mis on seotud teenuste ajutise ja episoodilise osutamisega vastuvõtvas liikmesriigis seoses kutsetegevusega, mis mõjutab rahvatervist või ohutust, vaadatakse läbi kooskõlas II jaotisega.

i) punktid d ja e asendatakse järgmisega:

„d) artikli 5 lõike 1 punktis b osutatud juhtudel igasugune tõend selle kohta, et teenuse osutaja on asjaomasel tegevusalal tegutsenud vähemalt ühe aasta viimase kümne aasta jooksul;

5. Erandina artikli 7 lõike 4 kuuendast lõigust ja artikli 52 lõikest 1 võib päritoluliikmesriigi kutsenimetuse all kutsealal tegutseda niipea, kui osaline juurdepääs on antud. Vastuvõttev liikmesriik võib nõuda selle kutsenimetuse kasutamist vastuvõtva liikmesriigi keeles. Osalist juurdepääsu kasutavad kutsetöötajad juhivad teenuse saajate tähelepanu sõnaselgelt oma kutsetegevuse ulatusele.

e) turvateenuste, tervisesektori ja alaealiste haridusega (sealhulgas lastehooldus ja alusharidus) seotud kutsealade puhul tõend tegutsemise ajutise või lõpliku peatamise puudumise või kriminaalkorras karistatuse puudumise kohta, kui liikmesriik nõuab seda ka oma kodanikelt;”

6. Käesolevat artiklit ei kohaldata kutsetöötajate suhtes, kelle kutsevalifikatsioone tunnustatakse automaatselt vastavalt III jaotise II, III ja IIIa peatükile.

ii) lisatakse järgmised punktid:

„f) patsientidele tagatava ohutusega seotud kutsealade puhul avaldus taotleja keeleoskuse kohta, mis on vajalik sellel kutsealal tegutsemiseks vastuvõtvas liikmesriigis;

(*) EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

(**) EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37.

(***) EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.”

g) artiklis 16 osutatud tegevusi hõlmavate kutsealade puhul ning nende puhul, millest liikmesriik on teatanud vastavalt artikli 59 lõikele 2, tõend tegevuse laadi ja kestuse kohta, mille on väljastanud selle liikmesriigi pädev asutus või organ, kus teenuse osutaja on asutatud.”;

6) Artikli 5 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

b) lisatakse järgmine lõige:

„b) teenuse osutaja asub teise liikmesriiki ja kui ta tegutses ühes või enamas liikmesriigis sellel kutsealal vähemalt ühe aasta teenuse osutamisele eelnenud viimase kümne aasta jooksul, kui see kutseala ei ole asutamise liikmesriigis reguleeritud. Üheaastase kutsealal tegutsemise

„2a. Nõutud deklaratsiooni esitamine teenuse osutaja poolt vastavalt lõikele 1 annab teenuse osutajale õiguse saada juurdepääs teenuse osutamisele või tegeleda teenuse osutamisega kogu asjaomase liikmesriigi territooriumil. Liikmesriik võib nõuda lõikes 2 loetletud lisateavet teenuse osutaja kutsevalifikatsiooni kohta, kui:

- a) kutseala reguleeritakse osal kõnealuse liikmesriigi territooriumist teistmoodi;
- b) sellist reguleerimist kohaldatakse ka kõigi selle liikmesriigi kodanike suhtes;
- c) erinevused reguleerimises on põhjendatud ülekaaluka avaliku huviga, mis on seotud rahvatervisega või teenuse saajatele tagatava ohutusega, ning
- d) liikmesriigil ei ole muud võimalust sellise teabe saamiseks.”;
- c) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Teenuste esmasel osutamisel rahvatervist ja ohutust mõjutavatel reguleeritud kutsealadel, mis ei kuulu III jaotise II, III või IIIa peatüki alusel automaatsele tunnustamisele, võib vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus kontrollida teenuse osutaja kutsekvalifikatsiooni enne teenuste esmast osutamist. Selline eelnev kontroll on võimalik üksnes juhul, kui kontrolli eesmärk on vältida teenuse osutaja kutsekvalifikatsiooni puudumisest põhjustatud tõsist kahju teenuse saaja tervisele ning ohutusele ja kui see kontroll ei ületa selle teostamiseks vajalikku.

Hiljemalt ühe kuu möödudes deklaratsiooni ning lõigetes 1 ja 2 osutatud kaasnevate dokumentide saamisest teatab pädev asutus teenuse osutajale oma otsusest:

- a) mitte kontrollida isiku kutsekvalifikatsiooni;
- b) olles tema kutsekvalifikatsiooni kontrollinud,
- i) nõuda teenuse osutajalt sobivustesti sooritamist või
- ii) lubada teenuse osutamist.

Kui teises lõigus osutatud otsuse tegemisel esineb probleeme, mis põhjustavad viivitust, teatab pädev asutus

sama tähtaja jooksul teenuse osutajale viivituse põhjused. Probleem lahendatakse ühe kuu jooksul alates kõnealusest teatamisest ning lõplik otsus tehakse kahe kuu jooksul alates probleemi lahendamisest.

Kui teenuse osutaja kutsekvalifikatsioon ja vastuvõttas liikmesriigis nõutav koolitus erinevad olulisel määral, nii et see erinevus võib olla ohtlik rahvatervisele või ohutusele, ning seda ei saa kompenseerida teenuse osutaja töökogemuse või elukestva õppega omandatud teadmiste, oskuste ja pädevustega, mida asjaomane asutus on ametlikult kinnitanud, annab vastuvõttev liikmesriik kõnealusele teenuse osutajale teise lõigu punktis b osutatud sobivustesti kaudu võimaluse näidata, et ta on puudu olevad teadmised, oskused või pädevused omandanud. Vastuvõttev liikmesriik teeb selle alusel otsuse, kas lubada teenuse osutamist. Igal juhul peab olema võimalik pakkuda teenust ühe kuu jooksul alates teise lõigu alusel vastu võetud otsuse tegemisest.

Juhul kui teises ja kolmandas lõigus määratud tähtaegade möödumisel ei ole pädevalt asutuselt vastust saadud, võib teenust osutada.

Kui kutsekvalifikatsioon on tõendatud käesoleva lõike alusel, osutatakse teenust vastuvõtva liikmesriigi kutse nimetuse all.”

- 8) Artikli 8 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võivad asutamise liikmesriigi pädevatelt asutustelt põhjendatud kahtluse korral küsida teavet teenuse osutaja asutamise seaduslikkuse, hea käitumise, samuti kutsealaste distsipliinar- ja kriminaalkaristuste puudumise kohta. Kutsekvalifikatsioonide kontrollimisel võivad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused küsida asutamise liikmesriigi pädevatelt asutustelt teavet teenuse osutaja koolituste kohta ulatuses, mis on vajalik selleks, et hinnata olulisi erinevusi, mis võivad olla ohtlikud rahvatervisele või ohutusele. Asutamise liikmesriigi pädevad asutused annavad sellist teavet kooskõlas artikliga 56. Kui on tegemist päritoluliikmesriigis reguleerimata kutsealadega, võivad sellist teavet anda ka artiklis 57b osutatud tugikeskused.”

9) Artiklit 11 muudetakse järgmiselt:

pakkuvas asutuses, ning vajaduse korral, et ta on edukalt läbinud kutsealase koolituse, mida võidakse nõuda lisaks keskharidusele järgnevale koolitusele.”;

a) esimest lõiku muudetakse järgmiselt:

b) teine lõik jäetakse välja.

i) sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Artikli 13 ja artikli 14 lõike 6 kohaldamisel rühmitatakse kutsequalifikatsioonid järgmiste tasemetega alla.”;

10) Artikli 12 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigi pädeva asutuse väljaantud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti või dokumentide kogumit, mis tunnistab koolituse edukat läbimist liidus kas täisajaga või osalise õppeajaga, kas ametlike õppekavade raames või väljaspool seda ja mida liikmesriik tunnustab võrdväärset tasemel olevaks ning mis annab omanikule kutsealal tegutsema hakkamiseks või tegutsemiseks samad õigused või mis valmistab ette sellel kutsealal tegutsemiseks, käsitatakse artikliga 11 osutatud kvalifikatsiooni, kaasa arvatud kõnealust taset tõendava dokumendina.”

ii) punktis c asendatakse alapunkt ii järgmisega:

„ii) reguleeritud hariduse ja koolituse või reguleeritud kutsealade puhul kutseõppe, millel on eraldi ülesehitus ja mis on alapunktis i sätestatud tasemega võrdväärne ja millega antavad pädevused ületavad punktis b ettenähtud kvalifikatsioonitaset, kui selline koolitus tagab võrreldava kutsealase standardi ja valmistab koolitata-vaid ette võrdväärse tasemega kohustuste ja funktsioonide jaoks, tingimusel et kõnealusele diplomile on lisatud päritoluliikmesriigi väljastatud tunnistus;”

11) Artikkel 13 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 13

Tunnustamise tingimused

1. Kui reguleeritud kutsealal tegutsema hakkamine või sellel tegutsemine vastuvõtvast liikmesriigis sõltub eriomase kutsequalifikatsiooni omamisest, võimaldab kõnealuse liikmesriigi pädev asutus taotlejatel sellel kutsealal tegutsema asuda või tegutseda oma kodanikega samadel tingimustel, kui neil on teises liikmesriigis viimase territooriumil sellel kutsealal tegutsema hakkamiseks või tegutsemiseks nõutav pädevuskinnitus või kvalifikatsiooni tõendav dokument, millele on osutatud artiklis 11.

Pädevuskinnituse või kvalifikatsiooni tõendava dokumendi annab välja liikmesriigi pädev asutus, kes on määratud kooskõlas kõnealuse liikmesriigi õigus- või haldusnormidega.

iii) punktid d ja e asendatakse järgmisega:

„d) diplom, mis tõendab, et selle omanik on edukalt läbinud vähemalt kolmeaastase ja mitte rohkem kui nelja-aastase või võrdväärse kestusega osalise õppeajaga keskharidusele järgneva õppekava, mida võib lisaks väljendada ECTSi ainepunktidega samaväärse ainepunktide arvuga kas ülikoolis või kõrgharidusasutuses või muus sama tasemega koolitust pakkuvas asutuses, ning vajaduse korral, et ta on edukalt läbinud kutsealase koolituse, mida võidakse nõuda lisaks keskharidusele järgnevale koolitusele;

2. Lõikes 1 kirjeldatud kutsealal lubatakse tegutsema asuda ja tegutseda ka taotlejatel, kes on viimase kümne aasta jooksul kas ühe aasta täistööajaga või võrdväärse kestusega osalise tööajaga tegutsenud asjaomasel kutsealal liikmesriigis, kus kõnealust kutseala ei reguleerita, ning kellel on üks või mitu pädevuskinnitust või kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti, millele on väljastanud teine liikmesriik, kus seda kutseala ei reguleerita.

e) diplom, mis tõendab, et selle omanik on edukalt läbinud vähemalt nelja-aastase keskharidusele järgneva või võrdväärse kestusega osalise õppeajaga õppekava, mida võib lisaks väljendada ECTSi ainepunktidega samaväärsete ainepunktide arvuga, kas ülikoolis või kõrgharidusasutuses või muus sama tasemega koolitust

Pädevuskinnitus või kvalifikatsiooni tõendav dokument peab vastama järgmistele tingimustele:

a) selle annab välja liikmesriigi pädev asutus, kes on määranud kooskõlas kõnealuse liikmesriigi õigus- või haldusnormidega;

b) see tõendab, et selle omanik omab ettevalmistust kõnealusel kutsealal tegutsemiseks.

Esimeses lõigus sätestatud üheaastast töökogemust ei nõuta siiski juhul, kui taotleja kvalifikatsiooni tõendav dokument tunnistab reguleeritud hariduse ja koolituse läbimist.

3. Vastuvõttev liikmesriik aktsepteerib päritoluriigi poolt artikli 11 alusel tõendatud taset, samuti tunnistust, millega päritoluliikmesriik tõendab, et artikli 11 punkti c alapunktis ii osutatud reguleeritud haridus ja koolitus või kutseõpe, millel on eraldi ülesehitus, vastab artikli 11 punkti c alapunktis i sätestatud tasemele.

4. Erandina käesoleva artikli lõigetest 1 ja 2 ning artiklist 14 võib vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus keelata artikli 11 punktis a nimetatud pädevuskinnitust omavatel isikutel kutsealal tegutsema asumise ja tegutsemise, kui tema territooriumil kõnealusel kutsealal töötamiseks vajalik riiklik kvalifikatsioon kuulub artikli 11 punkti e liigituse alla."

12) Artiklit 14 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artikkel 13 ei välista võimalust, et vastuvõttev liikmesriik võib taotlejalt nõuda kuni kolmeaastase kohanemisaja läbimist või sobivustesti sooritamist juhul, kui:

a) taotleja läbitud koolitus hõlmab vastuvõtvas liikmesriigis nõutava kvalifikatsiooni tõendava dokumendiga kaetud teemadest oluliselt erinevaid teemasid;

b) vastuvõtvas liikmesriigis reguleeritud kutseala hõlmab üht või mitut reguleeritud kutsetegevust, mis ei kuulu taotleja päritoluriigi vastava kutseala hulka, ja vastuvõtvas liikmesriigis nõutav koolitus käsitleb teemasid, mis erinevad oluliselt taotleja pädevuskinnituse või kvalifikatsiooni tõendava dokumendiga hõlmatutest.”;

b) lõike 2 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Kui komisjon leiab, et teises lõigus osutatud erand on asjakohatu või ei vasta liidu õigusele, võtab ta kolme kuu jooksul pärast kogu vajaliku teabe saamist vastu rakendusakti, et nõuda liikmesriigil kavandatud meetmete võtmisest hoidumist. Erandit võib kohaldada juhul, kui komisjoni vastust ei ole kõnealuseks tähtjaks saanud.”;

c) lõikele 3 lisatakse järgmised lõigud:

„Erandina taotleja valikuvabaduse õiguse põhimõttest, mis on sätestatud lõikes 2, võib vastuvõttev liikmesriik määrata kohanemisperioodi või sobivustesti järgmistel juhtudel:

a) artikli 11 punktis a osutatud kutsekvalifikatsiooni omanik taotleb oma kutsekvalifikatsiooni tunnustamist, kuid nõutav riiklik kutsekvalifikatsioon kuulub artikli 11 punkti c liigituse alla või

b) artikli 11 punktis b osutatud kutsekvalifikatsiooni omanik taotleb oma kutsekvalifikatsiooni tunnustamist, kuid nõutav riiklik kutsekvalifikatsioon kuulub artikli 11 punktide d või e liigituse alla.

Kui artikli 11 punktis a osutatud kutsekvalifikatsiooni omanik taotleb oma kutsekvalifikatsiooni tunnustamist, kuid nõutav riiklik kutsekvalifikatsioon kuulub artikli 11 punkti d liigituse alla, võib vastuvõttev liikmesriik nõuda nii kohanemisperioodi kui ka sobivustesti.”;

d) lõiked 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„4. Lõigete 1 ja 5 kohaldamisel tähendavad „oluliselt erinevad teemad” teemasid, mida käsitlevad omandatud teadmised, oskused ja pädevused on kutsealal tegutsemiseks olulised ja mille puhul sisserändaja läbitud koolitus erineb sisult märkimisväärselt vastuvõtvas liikmesriigis nõutavast koolitusest.

5. Lõike 1 kohaldamisel järgitakse proportsionaalsuse põhimõtet. Eriti juhul, kui vastuvõttev liikmesriik kavatab taotlejalt nõuda kas kohanemisaja läbimist või sobivustesti tegemist, peab ta kõigepealt kindlaks tegema, kas taotleja poolt mis tahes liikmesriigis või kolmandas riigis saadud töökogemuse või elukestva õppe kaudu omandatud teadmised, oskused ja pädevused, mida asjaomane asutus on ametlikult kinnitanud, katavad osaliselt või täielikult lõikes 4 osutatud oluliselt erinevaid teemasid.”;

e) lisatakse järgmised lõiked:

„6. Otsus nõuda kohanemisaja läbimist või sobivustesti tegemist peab olema nõuetekohaselt põhjendatud. Eelkõige antakse taotlejale järgmine teave:

a) vastuvõtvas liikmesriigis nõutava kutsekvalifikatsiooni tase ning taotleja omandatud kutsekvalifikatsiooni tase vastavalt artiklis 11 sätestatud liigitusele ning

b) lõikes 4 osutatud olulised erinevused ning põhjused, miks kõnealuseid erinevusi ei saa kompenseerida töökogemuse või elukestva õppe kaudu omandatud teadmiste, oskuste ja pädevustega, mida asjaomane asutus on ametlikult kinnitanud.

7. Liikmesriigid tagavad, et taotlejal on võimalik teha lõikes 1 osutatud sobivustest hiljemalt kuue kuu jooksul alates otsusest nõuda asjaomaselt taotlejalt sobivustesti.”

13) Artikkel 15 jäetakse välja.

14) Artikkel 20 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 20

IV lisa tegevusalade nimekirjade kohandamine

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 57c vastu delegeeritud õigusakte IV lisa toodud ja artikli 16 kohaselt töökogemuse tunnustamise esemeks olevate tegevusalade nimekirjade kohandamiseks, et ajakohastada või selgitada IV lisa loetletud tegevusi, eelkõige selleks, et nende ulatust veelgi täpsustada ning võtta nõuetekohaselt arvesse viimaseid muudatusi tegevuspõhistes nomenklatuurides, tingimusel et see ei hõlma üksikute kategooriatega seotud tegevusalade ulatuse kitsendamist ning et IV lisa I, II ja III nimekirjas esitatud tegevusalad jäävad paika.”

15) Artiklit 21 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Kui apteegi tegevusele ei ole kehtestatud territoriaalseid piiranguid, võib liikmesriik otsustada erandina mitte kohaldada V lisa punktis 5.6.2 osutatud kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente uute üldapteekide asutamise suhtes. Käesoleva lõike mõistes loetakse uuteks apteekideks vähem kui kolm aastat tegutsenud apteek.

Kõnealust erandit ei tohi kohaldada proviisorite suhtes, kelle kutsekvalifikatsiooni on vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused muu eesmärgiga juba tunnustanud ning kes on asjaomasel liikmesriigis vähemalt kolm järjestikust aastat proviisori kutsealal tegelikult ja seaduslikult tegutsenud.”;

b) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kõik liikmesriigid lubavad asuda tegutsema või tegutseda arsti, üldõe, hambaarsti, veterinaararsti, ämmaemanda ja proviisori kutsealadel, kui taotlejal on vastavalt V lisa punktides 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ja 5.6.2 sätestatud kvalifikatsiooni tõendav dokument, mis tunnistab, et asjakohane kutsetöötaja on oma koolituse käigus ja vajaduse korral omandanud artikli 24 lõikes 3, artikli 31 lõikes 6, artikli 31 lõikes 7, artikli 34 lõikes 3, artikli 38 lõikes 3, artikli 40 lõikes 3 ja artikli 44 lõikes 3 sätestatud teadmised, oskused ja pädevused.

Võtmaks arvesse üldtunnustatud teaduslikku ja tehnilist arengut, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 57c vastu delegeeritud õigusakte, et ajakohastada artikli 24 lõikes 3, artikli 31 lõikes 6, artikli 34 lõikes 3, artikli 38 lõikes 3, artikli 40 lõikes 3, artikli 44 lõikes 3 ja artikli 46 lõikes 4 osutatud teadmisi ja oskusi, et kajastada liidu õiguse arengut, mis mõjutab otseselt asjaomaseid kutsetöötajaid.

Selline ajakohastamine ei too kaasa kehtivate oluliste õiguspõhimõtete muutmist liikmesriigis küsimustes, mis puudutavad kutsealade struktuuri koolituse osas ja füüsiliste isikute juurdepääsu osas tegevuse alustamisele. Ajakohastamisel austatakse liikmesriikide õigust korraldada oma haridussüsteemi, nagu on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 165 lõikes 1.”;

c) lõige 7 jäetakse välja.

16) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 21a

Teavitamiskord

1. Iga liikmesriik teavitab komisjoni õigus- ja haldusnormidest, mida ta võtab vastu käesoleva peatükiga reguleeritud kutsealade kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide väljaandmise reguleerimiseks.

8. osas osutatud kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide puhul tuleb esimese lõigu kohane teavitus saata ka teistele liikmesriikidele.

2. Lõikes 1 osutatud teavitus sisaldab teavet koolitusprogrammide kestuse ja sisu kohta.

3. Lõikes 1 osutatud teavitus edastatakse IMI kaudu.

4. Võtmaks nõuetekohaselt arvesse õiguslikke ja halduslaseid suundumusi liikmesriikides ning tingimused, et

käesoleva artikli lõike 1 alusel teatatud õigus- ja haldusnormid on kooskõlas käesolevas peatükis kehtestatud tingimustega, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 57c vastu delegeeritud õigusakte, et muuta V lisa punkte 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ja 5.7.1 seoses teabega, mis puudutab liikmesriikide vastuvõetud kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide nimetuste ajakohastamist ning vajaduse korral kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente väljastavaid organeid, kaasnevaid tunnistusi ja asjakohaseid kutsenimetusi.

5. Kui lõike 1 alusel teatatud õiguslikud, regulatiivsed ja haldusalased sätted ei ole käesolevas peatükis sätestatud tingimustega kooskõlas, võtab komisjon vastu rakendusakti, et lükata tagasi V lisa punktide 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 või 5.7.1 taotletud muudatused.”

17) Artiklit 22 muudetakse järgmiselt:

a) esimese lõigu punkt b asendatakse järgmisega:

„b) tagab liikmesriik kooskõlas riigisisestelt kehtiva korraga pidevat kutsealast arengut julgustades, et käesoleva jaotise III peatükiga hõlmatud kutsekvalifikatsioonide omanikud saavad ajakohastada oma teadmisi, oskusi ja pädevusi, et tagada jätkuvalt turvaline ja tegelik ametialane tegevus ning olla kursis kutseala arenguga.”;

b) lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid teavitavad komisjoni esimese lõigu punkti b kohaselt võetud meetmetest hiljemalt 18. jaanuariks 2016.”

18) Artikli 24 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Üldarstiõpe hõlmab kokku vähemalt viieaastast õpet, mida võib lisaks väljendada ka samaväärsete ECTSi ainepunktidega, ja sisaldab vähemalt 5 500-tunnist teoreetilist ja praktilist koolitust, mida korraldatakse kas ülikooli poolt või viimase järelevalve all.

Kutsetöötajate puhul, kes alustasid oma õpinguid enne 1. jaanuari 1972, võib esimeses lõigus nimetatud õppekava hõlmata kuut kuud täisajaga praktilist koolitust ülikooli tasemel, mille üle teostab järelevalvet pädev asutus.”

„Et võtta käesoleva direktiivi ajakohastamisel nõuetekohaselt arvesse siseriiklikes õigusaktides tehtud muudatusi, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 57c vastu delegeeritud õigusakte seoses selliste uute arstierialade lisamisega V lisa punkti 5.1.3, mis on levinud vähemalt kahes viiendikus liikmesriikides.”

19) Artiklit 25 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Vastuvõtt eriarstiõppesse sõltub artikli 24 lõikes 2 osutatud sellise üldarsti-õppekava läbimisest ja kinnitamisest, mille käigus koolitav on omandanud asjakohased üldarstiteadmised.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3a. Liikmesriigid võivad siseriiklikes õigusaktides sätestada osalise vabastuse V lisa punktis 5.1.3 loetletud eriarstikursuste teatavate osade läbimisest, käsitledes iga üksikjuhtumit eraldi, kui koolituse kõnealune osa on juba läbitud muu erialase õppekava raames, mis on loetletud V lisa punktis 5.1.3, ning tingimusel, et kutsetöötaja on kutse kvalifikatsiooni mõnes liikmesriigis juba varem omandanud. Liikmesriigid tagavad, et antud vabastus ei ületa poolt kõnealuse eriarstiõppe minimaalsest kestusest.

Iga liikmesriik teavitab komisjoni ja teisi liikmesriike asjaomastest siseriiklikest õigusaktidest seoses kõikide selliste osaliste vabastustega.”;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 57c vastu delegeeritud õigusakte seoses V lisa punktis 5.1.3 osutatud koolituse minimaalse kestuse kohandamisega teaduse ja tehnika arenguga.”

20) Artikli 26 teine lõik asendatakse järgmisega:

21) Artiklisse 27 lisatakse järgmine lõige:

„2a. Liikmesriigid tunnustavad eriarsti kvalifikatsioone, mis on antud Itaalias ja loetletud V lisa punktides 5.1.2 ning 5.1.3, nende arstide puhul, kes alustasid oma erialal õpinguid pärast 31. detsembrist 1983 ja enne 1. jaanuarit 1991, ehkki asjaomane õpe ei vasta kõikidele artiklis 25 sätestatud koolitusnõuetele, juhul kui kvalifikatsioonile on lisatud Itaalia pädevate asutuste poolt välja antud tunnistus selle kohta, et asjaomane arst on Itaalias tegelikult ja seaduslikult tegutsenud samal arstierialal vähemalt seitse järjestikust aastat tunnistuse väljaandmisele eelnenud kümne aasta jooksul.”

22) Artikli 28 lõige 1 asendatakse järgmisega.

„1. Vastuvõtt perearsti erialakoolitusele sõltub sellise artikli 24 lõikes 2 osutatud üldarsti-õppekava läbimisest ja kinnitamisest, mille käigus koolitav on omandanud asjakohased üldarstiteadmised.”

23) Artiklit 31 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Üldõdede koolitusele vastuvõtmine sõltub kas:

a) 12-aastase üldhariduse omandamisest, mida tõendab diplom, tunnistus või muu liikmesriigi pädevate asutuste või organite välja antud dokument või võrdväärseel tasemel eksami edukat sooritamist tõendav tunnistus, mis võimaldab astuda ülikooli või sellega võrdväärseks tunnistatud kõrgharidusasutusse, või

b) vähemalt 10-aastase üldhariduse omandamisest, mida tõendab diplom, tunnistus või muu liikmesriigi pädevate asutuste või organite välja antud dokument või võrdväärsetel tasemel eksami edukat sooritamist tõendav tunnistus, mis võimaldab astuda kutsekooli või asuda õppima õendust kutseõppena.”;

isikud ülikoolides, samaväärseks tunnistatud tasemel kõrgkoolides ja kutsekoolides või õenduse kutseõppekavade kaudu.”;

b) lõike 2 teine ja kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 57c vastu delegeeritud õigusakte seoses muudatustega V lisa punktis 5.2.1 sätestatud loetelus, eesmärgiga kohandada seda teaduse ja tehnika arenguga.

Teises lõigus osutatud muudatused ei too kaasa kehtivate oluliste õiguspõhimõtete muutmist liikmesriigi küsimustes, mis puudutavad kutsealade struktuuri koolituse osas ja füüsiliste isikute juurdepääsu osas tegevuse alustamisele. Selliseid muudatusi tehakse austatakse liikmesriikide õigust korraldada oma haridussüsteemi, nagu on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 165 lõikes 1.”;

c) lõike 3 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Üldõdede koolitus hõlmab kokku vähemalt kolmeaastast õpet, mida võib lisaks väljendada samaväärsete ECTS-ainepunktidega ja mis sisaldab vähemalt 4 600 tundi teoreetilist ja kliinilist koolitust, kusjuures teoreetilise koolituse kestus moodustab vähemalt ühe kolmandiku ja kliinilise koolituse kestus vähemalt poole koolituse miinimumajast. Liikmesriigid võivad anda osalise vabastuse kutsetöötajatele, kes on läbinud osa koolitusest vähemalt võrdväärsetel tasemel kursustel.”;

d) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Teoreetiline haridus on õdede koolituse see osa, kus õendusõpilased omandavad lõigetes 6 ja 7 nõutud kutsealaseid teadmisi, oskusi ja pädevusi. Koolitust viivad läbi õenduseriala õppejõud ning teised pädevad

e) lõike 5 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„5. Kliiniline koolitus on õdede koolituse see osa, kus õendusõpilased õpivad osana meeskonnast ja otseses kontaktis tervete või haigete üksikisikute ja/või kogukondadega korraldama, andma ja hindama nõutavat igakülget õendusabi, tuginedes omandatud teadmistele, oskustele ja pädevustele. Õendusõpilased peavad õppima mitte üksnes töötama meeskonnas, vaid ka juhtima meeskonda ja korraldama üleüldist õendusabi, kaasa arvatud üksikisikute ja väikeste rühmade terviseõpetust, kas raviautuses või kogukonnas.”;

f) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Üldõde koolitus annab kindluse, et kõnealune kutsetöötaja on omandanud järgmised teadmised ja oskused:

a) igakülgsed teadmised üldõenduse aluseks olevate teadusalade kohta, sealhulgas piisav arusaam terve ja haige inimese ehitusest, füsioloogilistest funktsioonidest ja käitumisest, samuti inimese tervises seisundi ja füüsilise ning sotsiaalse keskkonna vahelisest seosest;

b) kutseala olemuse ja eetika, samuti tervishoiu ja õenduse üldpõhimõtete tundmine;

c) piisav kliiniline töökogemus; selline vastavalt tema koolitusväärtusele valitud kogemus peaks olema omandatud kvalifitseeritud õendusala töötajate järelevalve all ja kohtades, kus kvalifitseeritud personali ja varustuse hulk on patsientidele õendusabi osutamiseks piisav;

d) võime osaleda tervishoiupersonali praktilistel koolitustel ja sellise personaliga töötamise kogemus;

e) tervise sektori muude kutsealade esindajatega koos töötamise kogemus.”;

g) lisatakse järgmine lõige:

„7. Üldõe kvalifikatsioon tõendab, et kõnealune kutsetöötaja on võimeline rakendada vähemalt järgmisi pädevusi sõltumata sellest, kas koolitus toimus ülikoolis, samaväärseks tunnustatud tasemel kõrgkoolis, kutsekoolis või õenduse kutseõppekavade raames:

a) pädevus iseseisvalt diagnoosida nõutavat õendusabi, kasutades nüüdisaegseid teoreetilisi ja kliinilisi teadmisi, ning kavandada, korraldada ja rakendada õendusabi patsientide ravimisel, tuginedes teadmistele ja oskustele, mis on omandatud vastavalt lõike 6 punktidele a, b ja c, et täiustada kutsealast tegevust;

b) pädevus teha tulemuslikult koostööd tervise sektori muude osalistega, sealhulgas osalemine tervishoiupersonali praktilistel koolitustel, tuginedes teadmistele ja oskustele, mis on omandatud vastavalt lõike 6 punktidele d ja e;

c) pädevus suunata lõike 6 punktide a ja b kohaselt omandatud teadmistele ja oskustele tuginedes üksikisikuid, perekondi ja rühmi omaks võtma tervislikke eluviise ja enda eest hoolitsemist;

d) pädevus iseseisvalt alustada koheste elupäästvate meetmetega ning võtta meetmeid kriisi- ja hädaolukordades;

e) pädevus iseseisvalt nõustada, juhendada ja toetada hooldust vajavaid isikuid ja nende lähikondseid;

f) pädevus iseseisvalt tagada kvaliteetne õendusabi ja hinnata õendusabi kvaliteeti;

g) pädevus igakülgsest suhelda kutsetöös ja teha koostööd tervise sektori muude kutsealade esindajatega;

h) pädevus analüüsida abi kvaliteeti, et parendada oma kutsetegevust üldõena.”

24) Artiklit 33 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 jäetakse välja;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid tunnustavad õe kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente:

a) mis on Poolas välja antud õdedele, kes on läbinud artiklis 31 sätestatud koolituse miinimumnõuetele mittevastava koolituse enne 1. maid 2004, ning

b) mida tõendab bakalaureusediplom, mis on saadud spetsiaalse kvalifikatsioonitõstmisprogrammi raames, mis on sätestatud:

i) 20. aprilli 2004. aasta õe ja ämmaemanda kutseala käsitleva seaduse ja mõningate teiste seaduste muutmise seaduse artiklis 11 (2004. aasta Poola Vabariigi Teataja nr 92, art 885, ja 2007. aasta Poola Vabariigi Teataja nr 176, art 1237) ja 11. mai 2004. aasta tervishoiuministri määruses nende õdede ja ämmaemandate koolituse üksikasjalike tingimuste kohta, kellel on keskkooli lõputunnistus (lõpueksam – *matura*) ja kes on lõpetanud õe ja ämmaemanda kutseala õpetava meditsiinilütseumi ja meditsiinikutsekooli (2004. aasta Poola Vabariigi Teataja nr 110, art 1170, ja 2010. aasta Poola Vabariigi Teataja nr 65, art 420), või

ii) 15. juuli 2011. aasta õe ja ämmaemanda kutseala käsitleva seaduse artikli 52.3 punktis 2 (2011. aasta Poola Vabariigi Teataja nr 174, art 1039) ja 14. juuni 2012. aasta tervishoiuministri määruses nende õdede ja ämmaemandate kõrghariduse üksikasjalike tingimuste kohta, kellel on keskkooli lõputunnistus (lõpueksam – *matura*) ja kes on lõpetanud õe ja ämmaemanda kutseala õpetava meditsiinikeskkooli või meditsiinikõrgkooli (2012. aasta Poola Vabariigi Teataja, art 770),

eesmärgiga tõendada, et asjaomase õe teadmised ja pädevus on samaväärsed V lisa punktis 5.2.2 Poola puhul loetletud kvalifikatsioone omavate õdedega.”

teoreetilist ja praktilist õppetööd ja sisaldab vähemalt V lisa punktis 5.3.1 kirjeldatud õppekava ja mis toimub ülikoolis, sellega võrdväärseks tunnustatud tasemel kõrgharidust andvas asutuses või ülikooli järelevalve all.

25) Artikkel 33a asendatakse järgmisega:

„Rumeenia üldõdede kvalifikatsiooni suhtes kohaldatakse ainult järgmisi omandatud õigusi käsitlevaid sätteid.

Liikmesriikide kodanike puhul, kes on õppinud üldõeks Rumeenias ja kelle koolitus ei vasta artiklis 31 sätestatud koolituse miinimumnõuetele, tunnistavad liikmesriigid piisavaks järgmised kvalifikatsiooni tõendavad dokumendid, kui nende dokumentidega on kaasas tunnistus selle kohta, et asjaomased liikmesriikide kodanikud on üldõena Rumeenias tegelikult ja seaduslikult tegutsenud, sealhulgas kandnud täit vastutust patsientide õendusabi kavandamise, korraldamise ja teostamise eest, vähemalt kolm järjestikust aastat tunnistuse väljaandmisele eelnenud viie aasta jooksul:

- a) *Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist*, keskhariduse järgselt, saadud õppeasutusest *școală postliceală*, tunnistus õppe kohta, mis algas enne 1. jaanuari 2007;
- b) *Diplomă de absolvire de asistent medical generalist*, lühiajaliste õpingutega kõrgharidusasutuses, tunnistus õppe kohta, mis algas enne 1. oktoobrit 2003;
- c) *Diplomă de licență de asistent medical generalist*, pikaajaliste õpingutega kõrgharidusasutuses, tunnistus õppe kohta, mis algas enne 1. oktoobrit 2003.”

26) Artikli 34 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Hambaarsti põhiõpe hõlmab kokku vähemalt viit aastat, mida võib lisaks väljendada samaväärsete ECTS-ainepunktiga ja mis hõlmab vähemalt 5 000 tundi täisajaga

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 57c vastu delegeeritud õigusakte seoses muudatuste tegemisega V lisa punktis 5.3.1 sätestatud loetus, eesmärgiga kohandada seda teaduse ja tehnika arenguga.

Teises lõigus osutatud muudatused ei too kaasa kehtivate oluliste õiguspõhimõtete muutmist liikmesriigis küsimustes, mis puudutavad kutsealade struktuuri koolituse osas ja füüsiliste isikute juurdepääsu osas tegevuse alustamisele. Selliseid muudatusi tehes austatakse liikmesriikide õigust korraldada oma haridussüsteemi, nagu on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 165 lõikes 1.”

27) Artiklit 35 muudetakse järgmiselt:

- a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Vastuvõtt erihambaarstiõppesse eeldab artiklis 34 osutatud hambaarsti põhiõppe läbimist ja sellekohast kinnitust või artiklites 23 ja 37 osutatud dokumentide omamist.”;

- b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

- i) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Täisajaga erihambaarstiõpe peab kestma vähemalt kolm aastat ja toimuma pädevate asutuste või orgaanite järelevalve all. Sellega peab kaasnema erihambaarstiks koolitatava hambaarsti isiklik osalemine asjaomase asutuse tegevuses ja kohustustes.”;

ii) kolmas lõik jäetakse välja;

c) lisatakse järgmised lõiked:

„4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 57c vastu delegeeritud õigusakte seoses lõikes 2 osutatud koolituse minimaalse kestuse kohandamisega teaduse ja tehnika arenguga.

5. Et võtta käesoleva direktiivi ajakohastamisel nõuetekohaselt arvesse siseriiklikes õigusaktides tehtud muudatusi, on komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 57c vastu delegeeritud õigusakte seoses selliste uute hambaarsti erialade lisamisega V lisa punkti 5.3.3, mis on levinud vähemalt kahes viiendikus liikmesriikides.”

28) Artiklisse 37 lisatakse järgmised lõiked:

„3. Hambaarsti kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide puhul tunnustavad liikmesriigid neid dokumente vastavalt artiklile 21 juhul, kui taotleja alustas oma õpinguid 18. jaanuaril 2016 või hiljem.

4. Liikmesriigid tunnustavad arsti kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente, mis on Hispaanias välja antud kutsetöötajatele, kes alustasid ülikoolis arstiõpet pärast 1. jaanuarit 1986 ja enne 31. detsembrit 1997, ning millega on kaasas Hispaania pädeva asutuse välja antud tunnistus.

Tunnistus kinnitab järgmiste tingimuste täitmist:

a) asjaomane kutsetöötaja on edukalt lõpetanud vähemalt kolmeaastased õpingud, mis on Hispaania pädeva asutuse poolt tunnistatud võrdväärseks artiklis 34 osutatud koolitusega;

b) asjaomane kutsetöötaja on Hispaanias artiklis 36 nimetatud tegevusalal tegelikult, seaduslikult ja peamiselt tegutsenud vähemalt kolmel järjestikusel aastal tunnistuse väljaandmisele eelnenu viie aasta jooksul;

c) asjaomasel kutsetöötajal on luba tegutseda või ta tegutseb tegelikult, seaduslikult ja peamiselt artiklis 36 nimetatud tegevusalal V lisa punktis 5.3.2 Hispaania jaoks loetletud kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide omanikega samadel tingimustel.”

29) Artiklit 38 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Veterinaararstide koolitus hõlmab kokku vähemalt viieaastast täisajaga teoreetilist ja praktilist õppetööd, mida võib lisaks väljendada ka samaväärsete ECTS-ainepunktidega, mis toimub kas ülikoolis või sellega võrdväärseks tunnistatud tasemel kõrgharidus andvas asutuses või ülikooli järelevalve all, ja see koolitus peab sisaldama vähemalt V lisa punktis 5.4.1 osutatud õppekava.

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 57c vastu delegeeritud õigusakte seoses muudatuste tegemisega V lisa punktis 5.4.1 sätestatud loetelus, eesmärgiga kohandada seda teaduse ja tehnika arenguga.

Teises lõigus osutatud muudatused ei too kaasa kehtivate oluliste õiguspõhimõtete muutmist liikmesriigis küsimustes, mis puudutavad kutsealade struktuuri koolituse osas ja füüsiliste isikute juurdepääsu osas tegevuse alustamiseks. Selliseid muudatusi tehes austatakse liikmesriikide õigust korraldada oma haridussüsteemi, nagu on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 165 lõikes 1.”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Veterinaararstide koolitus annab kindluse, et kõnealune kutsetöötaja on omandanud järgmised teadmised ja oskused:

a) piisavad teadmised veterinaararstidöö aluseks olevate teadusalade kohta ja sellega seonduvate liidu õigusaktide kohta;

b) piisavad teadmised loomade ehituse, funktsioonide, käitumise ja füsioloogiliste vajaduste kohta, samuti oskused ja pädevused nende kasvatamiseks, toitmiseks, heaoluks, paljunemiseks ja hügieeniks üldiselt;

c) kliinilised, epidemioloogilised ja analüütilised oskused ja pädevused, mida on vaja loomade haiguste ärahoidmiseks, diagnoosimiseks ja raviks, sealhulgas anesteesiaks, aseptiliseks kirurgiaks ja valutuks surmaks, nii üksikute loomade kui ka loomakoosluste puhul, kaasa arvatud eriteadmised inimestele edasi kanduvate haiguste kohta;

d) piisavad teadmised, oskused ja pädevused ennetava meditsiini osas, kaasa arvatud päringute ja tõendamisega seotud pädevused;

e) piisavad teadmised sööda ja inimtarbeks mõeldud loomsete toitude tootmise, töötlemise ja ringlusse laskmisega seotud hügieeni ja tehnoloogiate kohta, kaasa arvatud oskused ja pädevused, mida on vaja selle valdkonna hea tava mõistmiseks ja selgitamiseks;

f) teadmised, oskused ja pädevused, mida on vaja, et vastutustundlikult ja mõistlikult kasutada veterinaar-ravimeid, et loomi ravida ja tagada toiduahela ohutus ning keskkonnakaitse.”

30) Artiklit 40 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 kolmas ja neljas lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 57c vastu delegeeritud õigusakte seoses muudatuste tegemisega V lisa punktis 5.5.1 sätestatud loetelus, eesmärgiga kohandada seda teaduse ja tehnika arenguga.

Kolmandas lõigus osutatud muudatused ei too kaasa kehtivate oluliste õiguspõhimõtete muutmist liikmesriigis küsimustes, mis puudutavad kutsealade struktuuri koolituse osas ja füüsiliste isikute juurdepääsu osas tegevuse alustamisele. Selliseid muudatusi tehes austatakse

liikmesriikide õigust korraldada oma haridussüsteemi, nagu on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 165 lõikes 1.”;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Vastuvõtt ämmaemandaõppesse sõltub ühest järgnevalt nimetatud tingimustest:

a) I liini puhul vähemalt 12aastane üldharidus või ämmaemanda kooli sisseastumiseksamitega võrdväärusel tasemel eksamite edukat sooritamist tõendav tunnistus;

b) II liini puhul V lisa punktis 5.2.2 osutatud üldõe kvalifikatsiooni tõendava dokumendi olemasolu.”;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Ämmaemandaõpe annab kindluse, et kõnealune kutsetöötaja on omandanud järgmised teadmised ja oskused:

a) üksikasjalikud teadmised ämmaemandatöö aluseks olevate teadusalade, eriti ämmaemanduse, sünnitusabi ja günekoloogia kohta;

b) piisavad teadmised kutseala eetika ja kutsealal tegutsemist reguleerivate õigusaktide kohta;

c) piisavad üldmeditsiinilised teadmised (bioloogilised funktsioonid, anatoomia ja füsioloogia) ning teadmised farmakoloogia kohta sünnitusabi ja vastsündinutega seoses, samuti inimese tervises seisundi ja tema füüsilise ning sotsiaalse keskkonna ning käitumise vahelise seose tundmine;

d) piisav kliinilise töö kogemus, mis on saadud heakskiidetud asutuses, kus ämmaemand on saanud iseseisvalt ja omal vastutusel, piisavas ulatuses, välja arvatud patoloogilised olukorrad, korraldada sünnieelset hooldust, võtta heakskiidetud asutuses vastu sünnitusi ja tegeleda sünnituse tagajärgedega, jälgida sünnitustegevust ja sünni, juhendada sünnijärgset hooldust ja vastsündinu elustamist enne arsti saabumist;

e) tervishoiupersonali koolituse piisav mõistmine ja nendega koos töötamise kogemus.”

üldõdede koolituse, mida kinnitab kvalifikatsiooni tõendav dokument vastavalt V lisa punktile 5.2.2.”;

31) Artikli 41 lõige 1 asendatakse järgmisega:

b) lõige 3 jäetakse välja;

„1. V lisa punktis 5.5.2 osutatud ämmaemanda kvalifikatsiooni tõendav dokument kuulub automaatsele tunnustamisele artikli 21 alusel niivõrd, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

c) lõige 4 asendatakse järgmisega:

a) vähemalt kolmeaastane täisajaga ämmaemandaõpe, mida võib täiendavalt väljendada samaväärsete ECTSi ainepunktidega, mis sisaldab vähemalt 4 600 tundi teoreetilist ja praktilist õppetööd, millest vähemalt kolmandiku moodustab kliinikus läbitud praktika;

„4. Liikmesriigid tunnustavad ämmaemanda kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente:

b) vähemalt kaheaastane täisajaga ämmaemandaõpe, mida võib täiendavalt väljendada samaväärsete ECTSi ainepunktidega, mis sisaldab vähemalt 3 600 tundi koolitust, mis sõltub V lisa punktis 5.2.2 osutatud üldõe kvalifikatsiooni tõendava dokumendi olemasolust;

a) mis on Poolas välja antud ämmaemandaõpetajate, kes on läbinud artiklis 40 kehtestatud koolituse miinimumnõuetele mittevastava koolituse enne 1. maid 2004, ning

c) vähemalt 18 kuu pikkune täisajaga ämmaemandaõpe, mida võib täiendavalt väljendada samaväärsete ECTSi ainepunktidega ja mis sisaldab vähemalt 3 000 tundi koolitust, mis sõltub V lisa punktis 5.2.2 osutatud üldõe kvalifikatsiooni tõendava dokumendi olemasolust, ja millele järgneb ühe aasta pikkune kutsepraktika, mille kohta on vastavalt lõikele 2 välja antud tunnistus.”

b) mida tõendab bakalaureusediplom, mis on saadud spetsiaalse kvalifikatsioonitõstmisprogrammi raames, mis on sätestatud:

32) Artiklit 43 muudetakse järgmiselt:

i) 20. aprilli 2004. aasta õe ja ämmaemanda kutseala seaduse ja mõningate teiste seaduste muutmise seaduse artiklis 11 (2004. aasta Poola Vabariigi Teataja nr 92, art 885, ja 2007. aasta Poola Vabariigi Teataja nr 176, art 1237) ja 11. mai 2004. aasta tervishoiuministri määruuses nende õdede ja ämmaemanda koolituse üksikasjalike tingimuste kohta, kellel on keskkooli lõputunnistus (lõpueksam – *matura*) ja kes on lõpetanud õe ja ämmaemanda kutseala õpetava meditsiinilütseumi ja meditsiinikutsekooli (2004. aasta Poola Vabariigi Teataja nr 110, art 1170, ja 2010. aasta Poola Vabariigi Teataja nr 65, art 420), või

a) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Ämmaemanda kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide puhul tunnustavad liikmesriigid automaatselt neid kvalifikatsioone, mille puhul taotleja alustas koolitust enne 18. jaanuari 2016 ning kõnealuse koolituse vastuvõtutingimuseks oli I liini puhul kümneaastane üldharidus või võrdväärne tase, või II liini puhul lõpetas enne ämmaemandaõppe alustamist

ii) 15. juuli 2011. aasta õe ja ämmaemanda kutseala käsitleva seaduse artikli 53.3 punktiga 3 (2011. aasta Poola Vabariigi Teataja nr 174, art 1039) ja 14. juuni 2012. aasta tervishoiuministri määruuses nende õdede ja ämmaemanda kõrghariduse üksikasjalike tingimuste kohta, kellel on keskkooli lõputunnistus (lõpueksam – *matura*) ja kes on lõpetanud õe ja ämmaemanda kutseala õpetava meditsiinikeskkooli või meditsiinikõrgkooli (2012. aasta Poola Vabariigi Teataja, art 770),

eesmärgiga tõendada, et asjaomase ämmaemanda teadmised ja pädevus on samaväärsed V lisa punktis 5.5.2 Poola puhul loetletud kvalifikatsioone omavate ämmaemandatega.”

33) Artikli 44 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Proviisori kvalifikatsiooni tõendav dokument kinnitab vähemalt viie aasta pikkuse koolituse läbimist, mida võib lisaks väljendada ka samaväärsete ECTS-ainepunktidega, mis hõlmab vähemalt järgmist:

- a) nelja aasta pikkune täisajaga teoreetiline ja praktiline õppetöö ülikoolis või sellega võrdväärseks tunnistatud tasemel kõrgharidust andvas asutuses või ülikooli järelevalve all;
- b) teoreetilise ja praktilise õppetöö kestel või järel kuue kuu pikkune praktika üldapteegis või haiglaapteegis kõnealuse haigla farmaatsiasiakonna järelevalve all.

Käesolevas lõikes osutatud koolitustsükkel hõlmab vähemalt V lisa punktis 5.6.1 kirjeldatud õppekava. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 57c vastu delegeeritud õigusakte seoses muudatuste tegemisega V lisa punktis 5.6.1 sätestatud loetelus, eesmärgiga kohandada seda teaduse ja tehnika arenguga, kaasa arvatud farmakoloogia valdkonnas.

Teises lõigus osutatud muudatused ei too kaasa kehtivate oluliste õiguspõhimõtete muutmist liikmesriigis küsimustes, mis puudutavad kutsealade struktuuri koolituse osas ja füüsiliste isikute juurdepääsu osas tegevuse alustamisele. Selliseid muudatusi tehes austatakse liikmesriikide õigust korraldada oma haridussüsteemi, nagu on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 165 lõikes 1.”

34) Artikli 45 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid tagavad, et artikli 44 nõuetele vastavaid ja ülikooli või sellega võrdväärset tasemel proviisori kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente omavad isikud on

suutelised tegelema või hakkama tegelema vähemalt järgmiste tegevustega, kusjuures vajaduse korral on nõutav täiendav töökogemus:

- a) ravimvormide valmistamine;
- b) ravimite tootmine ja testimine;
- c) ravimite testimine ravimite testimislaboratooriumis;
- d) ravimite ladustamine, säilitamine ja jaotamine hulgi- müügi staadiumis;
- e) ohutute ja tõhusate, nõutud kvaliteediga ravimite tarnimine, valmistamine, testimine, ladustamine, turustamine ning väljastamine üldapteekides;
- f) ohutute ja tõhusate, nõutud kvaliteediga ravimite valmistamine, kontroll, säilitamine ja väljastamine haiglates;
- g) teabe jagamine ning nõustamine ravimite valdkonnas, kaasa arvatud nende asjakohase kasutamise kohta;
- h) ravimite kõrvaltoimetest pädevatele asutustele aru andmine;
- i) patsiendi individuaalne nõustamine iseravimise korral;
- j) osalemine rahvatervise alastes kohalikes või riiklikes kampaaniates.”

35) Artikkel 46 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 46

Arhitektide koolitus

1. Arhitektide koolitus hõlmab

- a) kokku vähemalt viie aasta pikkust täisajaga õppetööd ülikoolis või sellega võrreldavas õppeasutuses, mis lõpeb ülikoolitasemel eksami eduka sooritamisega, või

b) vähemalt nelja aasta pikkust täisajaga õppetööd ülikoolis või sellega võrreldavas õppeasutuses, kus koolitus lõpeb ülikoolitasemel eksami eduka sooritamise, lisaks on nõutav tunnistus, millega tõendatakse kahe aasta pikkuse õppepraktika läbimist vastavalt lõikele 4.

2. Arhitektuur peab olema lõikes 1 osutatud õppetöö peamine komponent. Õppetöö peab säilitama tasakaalu arhitektuurialase koolituse teoreetiliste ja praktiliste aspektide vahel ning tagama vähemalt järgmiste teadmiste, oskuste ja pädevuste omandamise:

a) oskus luua nii esteetilistele kui ka tehnilistele nõuetele vastavaid arhitektuuriprojekte;

b) piisavad teadmised arhitektuuri ja sellega seotud kunstide, tehnoloogiate ja inimteaduste ajaloo ja teooriate kohta;

c) kunsti kui arhitektuuriprojektide kvaliteedi mõjutaja tundmine;

d) piisavad teadmised linnaarhitektuurist ja -planeerimisest ning planeerimisprotsessiga seotud oskused;

e) arusaam inimeste ja ehitiste ning hoonete ja nende keskkonna vahelistest suhetest ja vajadusest suhestada hooned ja nendevaheline ruum inimeste vajaduste ja mastaapidega;

f) arhitekti kutseala ja arhitekti ühiskondliku rolli mõistmine, eelkõige oskus võtta projektide koostamisel arvesse sotsiaalseid tegureid;

g) ehitusprojekti kavandi koostamisel vajalike uurimis- ja ettevalmistusmeetodite tundmine;

h) ehitusprojekteerimisega seotud ehitusliku kavandamise, ehitus- ja inseneritöö probleemide tundmine;

i) piisavad teadmised füüsilistest probleemidest ja tehnoloogiatest ning hoonete funktsioonist, et hoonete sisetingimused oleksid mugavad ja kaitstud kliimamõjutuste eest, säästva arengu raames;

j) vajalikud projekteerimisoskused, et kulufaktoritest ja ehitismäärustest tulenevate piirangute raames oleksid täidetud hoone kasutajate esitatud nõuded;

k) piisavad teadmised tööstusest, korraldusest, määrustest ja menetlustest, mis on seotud projekteerimiskontseptsioonide rakendamise ja kavandite üldise planeerimise ühitamisega.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud akadeemilisi õpinguid võib lisaks väljendada ka samaväärsete ECTS-ainepunktidega.

4. Lõike 1 punktis b osutatud õppepraktika toimub ainult pärast õpingute esimese kolme aasta läbimist. Vähemalt üks õppepraktika aasta põhineb teadmistel, oskustel ja pädevustel, mis on omandatud lõikes 2 osutatud õpingute käigus. Selleks toimub õppepraktika sellise isiku või asutuse järelevalve all, kes on volitatud päritoluliikmesriigi pädeva asutuse poolt. Niisugune juhendatav praktika võib toimuda mis tahes riigis. Õppepraktikat hindab päritoluliikmesriigi pädev asutus."

36) Artikkel 47 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 47

Erand arhitektide koolitustingimustest

Erandina artikli 46 sätetest peetakse artikli 21 tingimusi täidetuks ka järgmisel juhul: koolitus on osa sotsiaalsest arenduskavast või osalise ajaga ülikooliõppest ja vastab artikli 46 lõikes 2 sätestatud tingimustele, mida tõendab

arhitektuurialane eksam, kusjuures eksami sooritanud kutsetöötaja on arhitektuuri valdkonnas mõne arhitekti või arhitektuuribüroo järelevalve all töötanud seitse aastat või kauem. Eksam peab olema ülikooli tasemel ning võrdväärne artikli 46 lõike 1 punktis b osutatud lõpueksamiga.”

37) Artiklit 49 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Lõiget 1 kohaldatakse ka V lisas loetletud arhitekti kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide suhtes, mille puhul algas koolitus enne 18. jaanuari 2016.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3. Liikmesriik võrdsustab järgmised kvalifikatsiooni tõendavad dokumendid oma territooriumil omaenda väljaantud kvalifikatsiooni tõendavate dokumentidega arhitekti kutsealal tegutsemiseks ja tegutsema hakkamiseks: tunnistus pärast 5. augustit 1985 läbitud koolituse kohta, mida alustati hiljemalt 17. jaanuaril 2014, mida Saksamaa Liitvabariigis pakuvad „Fachhochschule” nimega õppeasutused kolme aasta jooksul ja mis vastab artikli 46 lõikes 2 sätestatud nõuetele ning annab loa hakata selles liikmesriigis „arhitekti” kutsenimetuse all tegutsema artiklis 48 nimetatud aladel, niivõrd kui sellele koolitusele järgnes nelja aasta pikkune töökogemus Saksamaa Liitvabariigis, mida tõendab selle pädeva asutuse väljaantud tunnistus, mille registrisse käesoleva direktiivi sätteid kasutada sooviv arhitekt on kantud.”

38) III jaotisele lisatakse järgmine peatükk:

„IIIa peatükk

Automaatne tunnustamine ühiste koolituspõhimõtete alusel

Artikkel 49a

Ühine koolitusraamistik

1. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab „ühine koolitusraamistik” konkreetsel kutsealal tegutsema hakkamiseks vajalike miinimumteadmiste, oskuste ja pädevuste

üldkogumit. Ühine koolitusraamistik ei asenda riiklikke koolitusprogramme, kui liikmesriik ei otsusta siseriikliku õiguse alusel teisiti. Seoses kõnealusel kutsealal tegutsemise ja tegutsema hakkamisega liikmesriigis, kus see kutseala on reguleeritud, võrdsustab liikmesriik kõnealuse raamistiku alusel omandatud kvalifikatsiooni tõendavad dokumendid oma territooriumil omaenda väljaantud kvalifikatsiooni tõendavate dokumentidega, tingimusel et kõnealuse raamistiku puhul on täidetud lõikes 2 sätestatud tingimused.

2. Ühine koolitusraamistik vastab järgmistele tingimustele:

a) ühine koolitusraamistik võimaldab enamatel kutsetöötajatel liikuda ühest liikmesriigist teise;

b) asjaomast kutseala, millel ühist koolitusraamistikku kasutatakse, või haridust ja koolitust asjaomase kutseala omandamiseks on reguleeritud juba vähemalt kolmandikus liikmesriikidest;

c) teadmiste, oskuste ja pädevuste üldkogum ühendab sellistes haridus- ja koolitussüsteemides nõutud teadmisi, oskusi ja pädevusi, mida kohaldatakse vähemalt kolmandikus liikmesriikidest; seejuures ei ole oluline, kas need teadmised, oskused ja pädevused omandatakse ülikooli või kõrgharidusasutuse üldõppekava raames või kutsehariduse raames;

d) ühine koolitusraamistik tugineb Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku tasemetele, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta soovitusel (Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku loomise kohta elukestva õppe valdkonnas) (*) II lisas;

e) asjaomane kutseala ei ole hõlmatud muu ühise koolitusraamistikuga ning seda ei tunnustata automaatselt III jaotise III peatüki alusel;

f) ühine koolitusraamistik loodi läbipaistva ja nõuetekohase menetluse käigus, milles osalesid asjaomased sidusrühmad liikmesriikidest, kus kutseala ei ole reguleeritud;

g) ühine koolitusraamistik võimaldab mis tahes liikmesriigi kodanikel omandada kutsekvalifikatsiooni kõnealuse raamistiku alusel, ilma et neil oleks kohustus olla eelnevalt mõne kutseorganisatsiooni liige või olla sellises organisatsioonis registreeritud.

3. Kutseala esindusorganisatsioonid liidu tasandil, samuti riiklikud kutseorganisatsioonid või pädevad asutused vähemalt kolmandikust liikmesriikidest võivad esitada komisjonile soovitusi ühiste koolitusraamistike kohta, mis vastavad lõikes 2 sätestatud tingimustele.

4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 57c vastu delegeeritud õigusakte, et luua konkreetse kutseala jaoks ühine koolitusraamistik, tuginedes käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud tingimustele.

5. Liikmesriik vabastatakse kohustusest võtta oma territooriumil kasutusele lõikes 4 osutatud ühine koolitusraamistik ja kohustusest tunnustada automaatselt kutsekvalifikatsioone, mis on omandatud selle ühise koolitusraamistiku alusel, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

a) liikmesriigi territooriumil ei ole haridus- või koolitusasutust, mis pakuks sellist koolitust asjaomase kutse osas;

b) ühise koolitusraamistiku kasutuselevõtt mõjutaks negatiivselt riigi haridussüsteemi ja kutsealase koolituse korraldust;

c) ühise koolitusraamistiku ja riigi territooriumil nõutava koolituse vahel on olulised erinevused, mis ohustavad tõsiselt avalikku korda, avalikku julgeolekut, rahvatervist, teenusesaajatele tagatavat ohutust või keskkonnakaitset.

6. Kuue kuu jooksul alates lõikes 4 osutatud delegeeritud õigusakti jõustumisest teavitavad liikmesriigid komisjoni ja teisi liikmesriike:

a) riiklikest kutsekvalifikatsioonidest või, kui see on asjakohane, riiklikest kutseametitest, mis on kooskõlas ühise koolitusraamistikuga, või

b) lõikes 5 osutatud eranditest, esitades ka põhjenduse, milline nimetatud lõikes sätestatud tingimus oli täidetud. Komisjon võib kolme kuu jooksul taotleda lisaselgitusi, kui ta leiab, et liikmesriik ei ole esitanud põhjendust, kas üks nimetatud tingimustest on täidetud, või ei ole esitatud põhjendus piisav. Liikmesriik vastab sellisele taotlusele kolme kuu jooksul.

Komisjon võib võtta vastu rakendusakti, et teha nimekiri riiklikest kutsekvalifikatsioonidest ja riiklikest kutseametitest, mille suhtes kohaldatakse automaatset tunnustamist ühise koolitusraamistiku alusel, mis on võetud vastu kooskõlas lõikega 4.

7. Käesolevat artiklit kohaldatakse ka kutseala erialade suhtes, kui need erialad on seotud kutsetegevusega, millele juurdepääs ja millel tegutsemine on liikmesriikides reguleeritud, juhul kui antud kutseala juba tunnustatakse automaatselt vastavalt III jaotise III peatükile, kuid asjaomast eriala mitte.

Artikkel 49b

Ühised koolitustestid

1. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab „ühine koolitustest” ühtlustatud sobivustesti, mis on kasutusel kõikides osalevates liikmesriikides ja mida võivad sooritada teatud kutsekvalifikatsiooni omanikud. Sellise testi sooritamine liikmesriigis võimaldab konkreetse kutsekvalifikatsiooni omanikul tegutseda asjaomasel kutsealal igas asjaomasel vastuvõtvast liikmesriigis samadel tingimustel kõnealuses liikmesriigis kutsekvalifikatsiooni omandanutega.

2. Ühine koolitustest vastab järgmistele tingimustele:

a) ühine koolitustest võimaldab enamatel kutsetöötajatel liikuda ühest liikmesriigist teise;

b) kutseala, millel ühist koolitustesti kasutatakse, või haridust ja koolitust asjaomase kutseala omandamiseks on reguleeritud vähemalt kolmandikus liikmesriikidest;

c) ühine koolitustest on koostatud läbipaistva ja nõuetekohase menetluse käigus, milles osalesid asjaomased sidusrühmad liikmesriikidest, kus kutseala ei ole reguleeritud;

d) ühine koolitustest võimaldab mis tahes liikmesriigi kodanikel osaleda liikmesriikides sellisel testil ja selliste testide praktilises korralduses, ilma et neil oleks kohustus olla eelnevalt mõne kutseorganisatsiooni liige või olla sellises organisatsioonis registreeritud.

3. Kutseala esindusorganisatsioonid liidu tasandil, samuti riiklikud kutseorganisatsioonid või pädevad asutused vähemalt kolmandikust liikmesriikidest võivad esitada komisjonile soovitusi ühiste koolitustestide kohta, mis vastavad lõikes 2 sätestatud tingimustele.

4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 57c vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada ühise koolitustesti sisu ning testi tegemiseks ja sooritamiseks nõutavad tingimused.

5. Liikmesriik vabastatakse kohustusest korraldada oma territooriumil lõikes 4 osutatud ühist koolitustesti ja kohustusest tunnustada automaatselt kutsetöötajaid, kes on ühise koolitustesti sooritanud, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

a) asjaomast kutseala liikmesriigi territooriumil ei reguleerita;

b) ühise koolitustesti sisu ei aita piisavalt vähendada tõsist ohtu rahvatervisele või teenusesaajatele tagatavale ohutusele, mis on liikmesriigi territooriumil asjakohane;

c) ühise koolitustesti sisu muudaks juurdepääsu asjaomasele kutsealale oluliselt vähem atraktiivseks, võrreldes riiklike nõuetega.

6. Kuue kuu jooksul alates lõikes 4 osutatud delegeeritud õigusakti jõustumisest teavitavad liikmesriigid komisjoni ja teisi liikmesriike:

a) olemasolevast võimekusest selliseid teste korraldada või

b) lõikes 5 osutatud eranditest, esitades ka põhjenduse, milline nimetatud lõikes sätestatud tingimus oli täidetud. Komisjon võib kolme kuu jooksul taotleda täiendavate selgituste esitamist, kui ta leiab, et liikmesriik ei ole esitanud põhjendust, kas üks nimetatud tingimustest on täidetud, või ei ole esitatud põhjendus piisav. Liikmesriik vastab sellisele taotlusele kolme kuu jooksul.

Komisjon võib võtta vastu rakendusakti, et teha nimekiri liikmesriikidest, kus korraldatakse ühiseid koolitustestide kooskõlas lõikega 4, testide sagedusest kalendriaastas ja muudest korralduslikest üksikasjadest ühiste koolitustestide korraldamiseks liikmesriikides.

(*) ELT C 111, 6.5.2008, lk 1.”

39) Artiklisse 50 lisatakse järgmised lõiked:

„3a. Põhjendatud kahtluse korral võib vastuvõttev liikmesriik nõuda liikmesriigi pädevatelt asutustelt kinnitust, et taotleja tegutsemine kutsealal ei ole peatatud või keelustatud kutsealaste käitumisreeglite tõsise rikkumise või kutsealase tegevusega seotud kuriteos süüdimõistmise tõttu.

3b. Käesoleva artikli kohane teabevahetus eri liikmesriikide pädevate asutuste vahel toimub IMI kaudu.”

40) Artiklisse 52 lisatakse järgmine lõige:

„3. Liikmesriik ei tohi võimaldada kutsenimetuse kasutamist üksnes kutse kvalifikatsiooni omavatele isikutele, kui ta ei ole teavitanud ühingust või organisatsioonist komisjoni ja teisi liikmesriike vastavalt artikli 3 lõikele 2.”

41) Artikkel 53 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 53

Keeleoskus

1. Kutsetöötajad, kes saavad kasu kutsekvalifikatsioonide tunnustamisest, peavad oskama vastuvõtvast liikmesriigis kutsealal tegutsemiseks vajalikke keeli.

2. Liikmesriik tagab, et kontrollid, mida viiakse läbi pädeva asutuse poolt või selle järelevalve all, et kontrollida lõikest 1 tulenevate kohustuste täitmist, piirduvad vastuvõtva liikmesriigi ühe ametliku või halduskeele oskusega, tingimusel et asjaomane halduskeel on ka liidu ametlik keel.

3. Lõike 2 alusel läbiviidavat kontrolli võib rakendada juhul, kui asjaomane kutseala on seotud patsientidele tagatava ohutusega. Teiste kutsealade osas võib rakendada kontrolli, kui on tõsiseid ja konkreetseid kahtlusi kutsetöötaja keeleoskuse piisavuse kohta tegutsemiseks kutsetöötaja plaanitud kutsetegevuses.

Kontrolli võib läbi viia ainult pärast Euroopa kutsekaardi väljastamist kooskõlas artikliga 4d või pärast kutsekvalifikatsiooni tunnustamist.

4. Keeleoskuse kontroll on proportsionaalne kutseala suhtes, kus soovitakse tegutseda. Asjaomasel kutsetöötajal on õigus vaidlustada sellised kontrollid vastavalt liikmesriigi õigusele.”

42) IV jaotisele lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 55a

Õppepraktika tunnustamine

1. Kui juurdepääs reguleeritud kutsealale päritoluliikmesriigis sõltub õppepraktika läbimisest, tunnustab päritoluliikmesriigi pädev asutus menetledes taotlust tegutseda reguleeritud kutsealal teises liikmesriigis läbitud õppepraktikat

juhul, kui see toimus kooskõlas lõikes 2 osutatud avaldatud suunistega, ning võtab arvesse kolmandas riigis läbitud õppepraktikat. Liikmesriigid võivad siiski siseriiklikus õiguses sätestada mõistliku piirangu õppepraktika selle osa kestuse kohta, mida võib läbida välismaal.

2. Õppepraktika tunnustamine ei asenda kehtivaid nõudeid sooritada eksam, et saada juurdepääs asjaomasele kutsealale. Pädevad asutused avaldavad suunised teises liikmesriigis või kolmandas riigis läbitud õppepraktika korraldamise ja tunnustamise kohta, eeskätt õppepraktika juhendaja rolli kohta.”

43) V jaotise pealkiri asendatakse järgmisega:

„V JAOTIS

HALDUSKOOSTÖÖ JA RAKENDAMISEGA SEONDUV VASTUTUS KODANIKE EES”.

44) Artiklit 56 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused vahetavad teavet rakendatud distsiplinaar- või kriminaalkaristuste kohta või iga muu tõsise ja erilise olukorra kohta, millel on tõenäoliselt tagajärjed käesoleva direktiivi alusel tegevusaladel tegutsemisele. Teavet vahetades järgivad nad direktiivides 95/46/EÜ ja 2002/58/EÜ sätestatud isikuandmete kaitse eeskirju.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Lõigete 1 ja 2 eesmärkidel kasutavad pädevad asutused IMI-t.”;

c) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriik määrab lõikes 1 osutatud pädevate asutuste tegevuse kooskõlastamiseks koordinaatori ja teatab sellest teistele liikmesriikidele ning komisjonile.

Koordinaatori ülesanded on:

a) edendada käesoleva direktiivi ühetaolist kohaldamist;

b) koguda teavet, mis on asjakohane käesoleva direktiivi kohaldamiseks, nagu näiteks liikmesriikides reguleeritud kutsealadel tegutsema hakkamise tingimusi;

c) uurida soovitusi seoses ühiste koolitusraamistike ja ühiste koolitustestidega;

d) vahetada teavet ja parimaid tavasid, et optimeerida jätkuvat kutsealast arengut liikmesriikides;

e) vahetada teavet ja parimaid tavasid artiklis 14 osutatud korvamismeetmete kohaldamise kohta.

Käesoleva lõike punktis b sätestatud ülesannete täitmisel võivad koordinaatorid taotleda artiklis 57b osutatud tugikeskuste abi.”

45) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 56a

Hoiatusmehhanism

1. Liikmesriigi pädevad asutused teavitavad kõigi teiste liikmesriikide pädevaid asutusi sellistest kutsetöötajatest,

kellel riiklikud asutused või kohtud on kõnealuse liikmesriigi territooriumil kas või ajutiselt piiranud või keelanud, kas täielikult või osaliselt, tegutsemise järgmistel kutsealadel:

a) V lisa punktides 5.1.1 ja 5.1.4 osutatud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti omav arst ja perearst;

b) V lisa punktis 5.1.3 osutatud kutsenimetust kasutav eriarst;

c) V lisa punktis 5.2.2 osutatud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti omav üldõde;

d) V lisa punktis 5.3.2 osutatud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti omav hambaarst;

e) V lisa punktis 5.3.3 osutatud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti omav erihambaarst;

f) V lisa punktis 5.4.2 osutatud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti omav veterinaararst;

g) V lisa punktis 5.5.2 osutatud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti omav ämmaemand;

h) V lisa punktis 5.6.2 osutatud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti omav proviisor;

i) VII lisa punktis 2 nimetatud sertifikaatide omanikud; kõnealused sertifikaadid tõendavad, et omanik läbis koolituse, mis vastab vastavalt artiklites 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40, või 44 loetletud miinimumnõuetele, kuid mis algas varem kui V lisa punktides 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 loetletud kvalifikatsioonide võrdlusküüpäevad;

j) artiklites 23, 27, 29, 33, 33a, 37, 43 ja 43a osutatud omandatud õigusi tõendavate tunnistuste omanikud;

k) muud kutsetöötajad, kelle tegevus mõjutab patsientidele tagatavat ohutust, kui kutsetöötaja kutseala on liikmesriigis reguleeritud;

l) kutsetöötajad, kelle tegevus on seotud alaealiste haridusega, kaasa arvatud lastehooldus ja alusharidus, kui kutsetöötaja kutseala on liikmesriigis reguleeritud.

2. Pädevad asutused saavad hoiatusmehhanismi raames IMI kaudu lõikes 1 osutatud teabe hiljemalt kolme päeva jooksul alates sellise otsuse vastuvõtmise kuupäevast, millega piiratakse või keelatakse asjaomasel kutsetöötajal kutsealal täielik või osaline tegutsemine. Kõnealune teave piirdub järgmisega:

a) kutsetöötaja isik;

b) asjaomane kutseala;

c) teave riikliku asutuse või kohtu kohta, kes on võtnud vastu piirangu või keelu kehtestava otsuse;

d) piirangu või keelu ulatus ning

e) ajavahemik, mil piirang või keeld kehtib.

3. Asjaomase liikmesriigi pädevad asutused teavitavad hiljemalt kolme päeva jooksul alates kohtu otsuse langetamise kuupäevast kõikide teiste liikmesriikide pädevaid asutusi hoiatusmehhanismi raames IMI kaudu kutsetöötajatest, kes on taotlenud kutse kvalifikatsiooni tunnustamist käesoleva direktiivi alusel ja kelle osas on kohus leidnud, et nad kasutasid selleks võltsitud kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente.

4. Isikuandmete töötlemine lõigetes 1 ja 3 osutatud teabevahetuse eesmärgil toimub vastavalt direktiividele

95/46/EÜ ja 2002/58/EÜ. Komisjon töötleb isikuandmeid vastavalt määrusele (EÜ) nr 45/2001.

5. Kõikide liikmesriikide pädevaid asutusi teavitatakse viivitamata, kui lõikes 1 osutatud keeld või piirang on kehtivuse kaotanud. Selleks teatab lõike 1 kohast teavet esitava liikmesriigi pädev asutus ka kehtivuse lõppkuupäeva, samuti hilisemad muudatused nimetatud kuupäevas.

6. Liikmesriigid näevad ette, et kutsetöötajaid, kelle kohta saadetakse teistele liikmesriikidele hoiatus, teavitatakse hoiatusega samal ajal kirjalikult hoiatusotsustest; kutsetöötajad võivad otsuse vaidlustada liikmesriigi õiguse alusel või esitada kohtule taotluse kõnealuse otsuse parandamiseks ning kutsetöötajatele tagatakse juurdepääs õiguskaitsvahenditele seoses võimaliku kahjuga, mille põhjustasid teistele liikmesriikidele saadetud valehäired; sellisel puhul on otsusesse hoiatuse kohta lisatud teave, et kutsetöötaja võib otsuse vaidlustada.

7. Hoiatusi puudutavaid andmeid võib töödelda IMIs üksnes seni, kui need kehtivad. Hoiatused kustutatakse kolme päeva jooksul alates tühistamisotsuse vastuvõtmise kuupäevast või lõikes 1 osutatud keelu või piirangu kehtivuse kaotamisest.

8. Komisjon võtab hoiatusmehhanismi kohaldamiseks vastu rakendusaktid. Kõnealused rakendusaktid hõlmavad sätteid pädevate asutuste kohta, kellel on õigus hoiatusi saata ja/või vastu võtta, ning hoiatuste tagasivõtmise ja tühistamise kohta ning meetmeid töötlemise turvalisuse tagamiseks. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 58 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega."

46) Artikkel 57 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 57

Keskne veebipõhine juurdepääs teabele

1. Liikmesriigid tagavad, et järgmine teave on veebipõhiselt kättesaadav Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ (teenuste kohta siseturul) (*) artiklis 6 osutatud ühtsete kontaktpunktide kaudu, ning seda ajakohastatakse korrapäraselt:

a) loetelu liikmesriigi kõigist reguleeritud kutsealadest, sealhulgas iga reguleeritud kutsealaga seonduva pädeva asutuse ning artiklis 57b osutatud tugikeskuste kontaktandmed;

b) loetelu kutsealadest, mille puhul on kättesaadav Euroopa kutsekaart, selle toimimine, sealhulgas kõik seotud tasud, mida kutsetöötajad peavad maksma, ning kõnealust kaarti väljastavad pädevad asutused;

c) loetelu kõigist kutsealadest, mille suhtes kohaldab liikmesriik siseriiklike õigus- ja haldusnormide kohaselt artikli 7 lõiget 4;

d) loetelu, mis hõlmab reguleeritud haridust ja koolitust ning eraldi ülesehitusega koolitust, millele on osutatud artikli 11 punkti c alapunktis ii;

e) artiklites 7, 50, 51 ja 53 osutatud nõuded ja menetlused seoses liikmesriigis reguleeritavate kutsealadega, sealhulgas kõik seotud tasud, mida kodanikud peavad maksma, ning dokumendid, mida kodanikud peavad pädevatele asutustele esitama;

f) üksikasjad selle kohta, kuidas vaidlustada siseriiklike õigus- ja haldusnormide alusel pädevate asutuste otsuseid, mis on võetud vastu vastavalt käesolevale direktiivile.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud teavet antakse kasutajatele selgel ja kõikehõlmaval viisil, ning et selline teave on hõlpsasti eemalt ja elektrooniliste vahendite abil kättesaadav ning et seda ajakohastatakse.

3. Liikmesriigid tagavad, et ühtsele kontaktpunktile esitatud teabenõudele vastatakse võimalikult kiiresti.

4. Liikmesriigid ja komisjon võtavad kaasnevaid meetmeid, et julgustada ühtseid kontaktpunkte tegema lõikes 1 sätestatud teabe kättesaadavaks teistes liidu ametlikes keeltes. See ei mõjuta liikmesriikide õigusakte seoses keelte kasutamisega nende territooriumil.

5. Liikmesriigid teevad lõigete 1, 2 ja 4 rakendamiseks koostööd üksteise ja komisjoniga.

(*) ELT L 376, 27.12.2006, lk 36.”

47) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 57a

Elektroonilised menetlused

1. Liikmesriigid tagavad, et kõiki käesoleva direktiiviga hõlmatud küsimustega seonduvaid nõudeid, menetlusi ja formaalsusi saab hõlpsasti, eemalt ning elektrooniliste vahendite abil täita asjaomase ühtse kontaktpunkti või asjaomaste pädevate asutuste kaudu. See ei takista liikmesriikide pädevatel asutustel nõuda tõestatud koopiaid hilisemas etapis, kui tekivad põhjendatud kahtlused ja kui see on rangelt vajalik.

2. Lõiget 1 ei kohaldata kohanemisaja või sobivustesti sooritamise suhtes.

3. Kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud menetluste täitmiseks on liikmesriikidel põhjendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 1999. aasta direktiivi 1999/93/EÜ (elektroonilisi allkirju käsitleva ühenduse raamistiku kohta) (*) artikli 2 punkti 2 tähenduses täiustatud elektrooniliste allkirjade küsimine, aktsepteerivad liikmesriigid komisjoni 16. oktoobri 2009. aasta otsusele 2009/767/EÜ (millega kehtestatakse meetmed elektrooniliste haldustoimingute kasutamise lihtsustamiseks ühtsete kontaktpunktide kaudu, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul) (**) vastavaid elektroonilisi allkirju ning näevad ette tehnilised meetmed komisjoni 25. veebruari 2011. aasta otsuses 2011/130/EL (millega kehtestatakse pädevate asutuste poolt elektrooniliselt allkirjastatud dokumentide piiriülese töötlemise miinimumnõuded vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul) (***) määratletud täiustatud elektroonilise allkirja vormingute töötlemiseks.

4. Kõik menetlused viiakse läbi kooskõlas direktiivi 2006/123/EÜ artikli 8 ühtseid kontaktpunkte käsitlevate sätetega. Käesoleva direktiivi artikli 7 lõikes 4 ja artiklis 51 sätestatud menetluse tähtaja alguseks on hetk, mil kodanik esitab ühtsele kontaktpunktile või otse asjaomasele pädevale asutusele taotluse või puudu oleva dokumendi. Taotlust esitada tõestatud koopiaid vastavalt käesoleva artikli lõikele 1 ei käsitata taotlusena esitada puudu olevaid dokumente.

*Artikkel 57b***Tugikeskused**

1. Iga liikmesriik määrab hiljemalt 18. jaanuaril 2016 tugikeskuse, mille ülesanne on abistada kodanikke, samuti teiste liikmesriikide tugikeskusi käesolevas direktiivis sätestatud kutsekvalifikatsioonide tunnustamise vallas ning anda lisaks teavet kutseala reguleerivate ja kutsealal tegutsemist reguleerivate siseriiklike õigusaktide, kaasa arvatud sotsiaalõigusaktide ja vajaduse korral eetikareeglite kohta.

2. Vastuvõtva liikmesriigi tugikeskused aitavad kodanikel, vajaduse korral koostöös päritoluliikmesriigi tugikeskuse ning vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste ja ühtsete kontaktpunktidega, kasutada käesoleva direktiiviga neile antud õigusi.

3. Päritoluliikmesriigi või vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused peavad tegema vastuvõtva liikmesriigi ja vajaduse korral päritoluliikmesriigi tugikeskusega igakülgset koostööd ning esitama vastuvõtva liikmesriigi tugikeskustele taotluse korral asjakohast teavet üksikjuhtumite kohta, järgides andmekaitse eeskirju vastavalt direktiividele 95/46/EÜ ja 2002/58/EÜ.

4. Komisjoni taotlusel teavitavad tugikeskused komisjoni nende päringute tulemustest, millega nad tegelevad, kahe kuu jooksul pärast sellise taotluse saamist.

*Artikkel 57c***Delegeeritud volituste rakendamine**

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 3 lõike 2 kolmandas lõigus, artiklis 20, artikli 21 lõike 6 teises lõigus, artikli 21a lõikes 4, artikli 25 lõikes 5, artikli 26 teises lõigus, artikli 31 lõike 2 teises lõigus, artikli 34 lõike 2 teises lõigus, artikli 35 lõigetes 4 ja 5, artikli 38 lõike 1 teises lõigus, artikli 40 lõike 1 kolmandas lõigus, artikli 44 lõike 2 teises lõigus, artikli 49a lõikes 4 ja artikli 49b lõikes 4 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 17. jaanuarist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt kolm kuud enne aja vahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 3 lõike 2 kolmandas lõigus, artiklis 20, artikli 21 lõike 6 teises lõigus, artikli 21a lõikes 4, artikli 25 lõikes 5, artikli 26 teises lõigus, artikli 31 lõike 2 teises lõigus, artikli 34 lõike 2 teises lõigus, artikli 35 lõigetes 4 ja 5, artikli 38 lõike 1 teises lõigus, artikli 40 lõike 1 kolmandas lõigus, artikli 44 lõike 2 teises lõigus, artikli 49a lõikes 4 ja artikli 49b lõikes 4 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 3 lõike 2 kolmanda lõigu, artikli 20, artikli 21 lõike 6 teise lõigu, artikli 21a lõike 4, artikli 25 lõike 5, artikli 26 teise lõigu, artikli 31 lõike 2 teise lõigu, artikli 34 lõike 2 teise lõigu, artikli 35 lõiget 4 ja 5, artikli 38 lõike 1 teise lõigu, artikli 40 lõike 1 kolmanda lõigu, artikli 44 lõike 2 teise lõigu, artikli 49a lõike 4 ja artikli 49b lõike 4 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

(*) EÜT L 13, 19.1.2000, lk 12.
(**) ELT L 274, 20.10.2009, lk 36.
(***) ELT L 53, 26.2.2011, lk 66."

48) Artikkel 58 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 58***Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab kutsekvalifikatsioonide tunnustamise komitee. Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.”

49) Artikkel 59 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 59

Läbipaistvus

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile hiljemalt 18. jaanuariks 2016 nende territooriumil olemasolevate reguleeritud kutsealade loetelu, milles täpsustakse iga kutseala alla kuuluvaid tegevusi, samuti reguleeritud hariduse ja koolituste ning eraldi ülesehitusega koolituste loetelu, nagu on osutatud artikli 11 punkti c alapunktis ii. Kõikidest muudatustest kõnealustes loeteludes teavitatakse viivitamata ka komisjoni. Komisjon loob reguleeritud kutsealade avaliku andmebaasi, mis sisaldab ka iga kutsealaga hõlmatud tegevuste üldist kirjeldust, ning haldab seda.

2. Liikmesriigid teatavad hiljemalt 18. jaanuariks 2016 komisjonile selliste kutsealade loetelu, mille puhul on vastavalt artikli 7 lõikele 4 vaja kutsekvalifikatsiooni eelnevalt kontrollida. Liikmesriigid põhjendavad komisjonile iga kutseala lisamist nimetatud loetellu.

3. Liikmesriigid kontrollivad, kas nende õigussüsteemi kohased nõuded, millega juurdepääs kutsealale ja sellel kutsealal tegutsemine, sealhulgas kutsealade kasutamine ning kõnealuse nimetusega lubatud kutsetegevus, piirdub eriomase kutsekvalifikatsiooni omanikega, – millele käesolevas artiklis osutatakse kui nõuetele –, on kooskõlas järgmiste põhimõtetega:

a) nõuded ei või olla otseselt ega kaudselt diskrimineerivad kodakondsuse ega elukoha alusel;

b) nõuded peavad olema põhjendatud ülekaaluka avaliku huviga;

c) nõuded peavad olema sobivad taotletava eesmärgi saavutamise tagamiseks ega või olla nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust rangemad.

4. Lõiget 1 kohaldatakse ka kutsealade suhtes, mida liikmesriigis reguleerib ühing või organisatsioon artikli 3 lõike 2 tähenduses, ning nende ühingute või organisatsioonide liikmelisuse nõuete suhtes.

5. Liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt 18. jaanuariks 2016 teabe nõuete kohta, mida nad kavatsesid säilitada, ja põhjenduse selle kohta, miks need nõuded nende arvates vastavad lõikele 3. Kuue kuu jooksul pärast meetme vastuvõtmist esitavad liikmesriigid teabe nõuete kohta, mis nad kehtestasid hiljem, ning põhjenduse selle kohta, miks kõnealused nõuded nende arvates vastavad lõikele 3.

6. Hiljemalt 18. jaanuariks 2016 ja seejärel iga kahe aasta järel esitavad liikmesriigid komisjonile aruande nõuete kohta, mis on kaotatud või muudetud vähem rangeks.

7. Komisjon edastab lõikes 6 osutatud aruanded teistele liikmesriikidele, kes esitavad oma tähelepanekud kuue kuu jooksul. Komisjon peab sama kuue kuu jooksul nõu huvitatud isikutega, sealhulgas asjaomaste kutsealade esindajatega.

8. Komisjon esitab liikmesriikide esitatud tabel põhineva kokkuvõtva aruande komisjoni 19. märtsi 2007. aasta otsuse 2007/172/EÜ (millega moodustatakse kutsekvalifikatsioonide tunnustamise koordinaatorite rühm) (*) alusel loodud koordinaatorite rühmale, mis võib esitada tähelepanekuid.

9. Lõigetes 7 ja 8 ettenähtud tähelepanekuid arvestades esitab komisjon hiljemalt 18. jaanuariks 2017 Euroopa Parlamendile ja nõukogule kokkuvõtva aruande, millele on vajaduse korral lisatud ettepanekud täiendavate algatuste kohta.

(*) ELT L 79, 20.3.2007, lk 38.”

50) Artiklit 60 muudetakse järgmiselt:

a) lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Alates 18. jaanuarist 2016 sisaldab esimeses lõigus osutatud vastuvõetud otsuste statistiline kokkuvõte üksikasjalikku teavet käesoleva direktiivi alusel vastu võetud otsuste arvu ja liigi kohta, sh pädevate asutuste otsused osalise juurdepääsu kohta vastavalt artiklile 4f, samuti käesoleva direktiivi kohaldamisest tulenevate peamiste probleemide kohta.”;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

puudumise kohta, kui vastuvõttev liikmesriik nõuab seda ka oma kodanikelt.”

„2. Hiljemalt 18. jaanuariks 2019 ja edaspidi iga viie aasta järel avaldab komisjon aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta.

Artikkel 2

Määruse (EL) nr 1024/2012 muutmine

Esimeses aruandes keskendutakse eelkõige käesoleva direktiivi uutele elementidele ja pööratakse tähelepanu eeskätt järgmisele:

Määruse (EL) nr 1024/2012 lisa punkt 2 asendatakse järgmisega:

a) Euroopa kutsekaardi toimimine;

„2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/36/EÜ (*): artiklid 4a–4e, 8, 21a, 50, 56 ja 56a.

b) teadmiste, oskuste ja pädevuste nüüdisajastamine III jaotise III peatükiga hõlmatud kutsealade puhul, sh artikli 31 lõikes 7 osutatud pädevuste loetelu;

(*) ELT L 255, 30.9.2005, lk 22.”

c) ühiste koolitusraamistike ja ühiste koolitustestide toimimine;

Artikkel 3

Ülevõtmine

d) tulemused, mida on andnud Rumeenia õigus- ja haldusnormidega kehtestatud spetsiaalne kvalifikatsioonitõstmisprogramm või artiklis 33a osutatud eeskirjad kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide omanikele, samuti keskharidusele järgneva õppe kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide omanikele, et hinnata, kas on vaja vaadata läbi kehtivad sätted Rumeenias kohaldatava omandatud õiguste korra suhtes, mis puudutab üldõdede kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente.

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgmiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt 18. jaanuariks 2016.

2. Liikmesriik, mis 17. jaanuaril 2014 võimaldab juurdepääsu ämmaemandakoolitusele I liini alusel vastavalt direktiivi 2005/36/EÜ artikli 40 lõikele 2 pärast vähemalt kümneaastase üldhariduse omandamist, jõustab õigusnormid, mis on vajalikud, et täita ämmaemandakoolituse vastuvõtutingimusi vastavalt nimetatud direktiivi artikli 40 lõike 2 punktile a, hiljemalt 18. jaanuariks 2020.

Liikmesriigid esitavad kogu vajaliku teabe selle aruande koostamiseks.”

51) Artikli 61 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Vajaduse korral võtab komisjon vastu rakendusakti, et lubada kõnealusel liikmesriigil teha piiratud ajavahemiku jooksul kõnealusest sättest erandeid.”

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile lõigetes 1 ja 2 osutatud normide teksti.

52) II ja III lisa jäetakse välja.

4. Kui liikmesriigid lõigetes 1 ja 2 osutatud sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

53) VII lisa punktile 1 lisatakse järgmine alapunkt:

„g) Tõend kutsealal tegutsemise ajutise või lõpliku peatamise puudumise või kriminaalkorras karistatuse

5. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide tekstid.

*Artikkel 4***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 5***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 20. november 2013

Euroopa Parlamendi nimel

president

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

eesistuja

V. LEŠKEVIČIUS

Komisjoni avaldus

Komisjon tagab artikli 57c lõikes 2 osutatud delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule ning viib varakult läbi asjakohased ja läbipaistvad konsultatsioonid, eelkõige kõikide liikmesriikide pädevate asutuste ja organite, kutseühingute ja akadeemiliste asutuste ekspertidega, ning juhul, kui see on asjakohane, sotsiaalpartnerite ekspertidega.
